

TRANSCRIPCIÓ EN BRUT

Aquesta transcripció està pendent de verificació i correcció. Pot contenir, doncs, errades de fidelitat i incorreccions lingüístiques i no es pot considerar com una publicació oficial

Sessió núm. 11.2 i 12.1 / CSC / 12.06.2025

Doc. Q:\D18\R440Transcripcio\CSC\11_2i12_1CSC\

Fitxer 11_2i12_1CSC1

XV legislatura · tercer període · sèrie C · número 257

Comissió de la Sindicatura de Comptes

Sessions 11, segona reunió, i 12, primera reunió, dijous 12 de juny de 2025

Presidència de l'I. Sr. Jordi Riba Colom

Sessió 11.2 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Montse Bergés i Saura, i del secretari, Joan Canadell i Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [Eva Candela López](#), [Conchi Jiménez Cruz](#), [Susana Martínez Heredia](#) i [Guillem Sánchez Prat](#), pel G. P. Socialistes i Units per Avançar; [Jaume Giró](#) i [Ribas](#), [Jordi Munell](#) i [Garcia](#) i [M. Àngels Planas](#) i [Crous](#), pel G. P. de Junts; [Joan Ignasi Elena Garcia](#) i [Albert Salvadó Fernández](#), pel G. P. d'Esquerra Republicana de Catalunya; [Míriam Casanova Domènech](#) i [M. Belén Pajares Ribas](#), pel G. P. del Partit Popular de Catalunya; [Javier Ramírez Gutiérrez](#), pel G. P. de VOX en Catalunya; [Núria Lozano Montoya](#), pel G. P. Comuns; [Laura Fernández Vega](#), pel G. P. de la Candidatura d'Unitat Popular - Defensem la Terra, i [Rosa Maria Soberana](#) i [Bonet](#), pel G. Mixt[membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

El president

Hola, molt bon dia. Els sembla si comencem? Començaríem amb la represa de la sessió que vam suspendre el dia 15 de maig de 2025.

Algun grup vol comunicar alguna substitució? (*Pausa.*) Molt bé, procedim.

Albert Salvadó Fernández

President, simplement he d'excusar Joan Ignasi Elena, que s'incorpora una mica més tard.

El president

En prenem nota. Moltes gràcies, diputat Salvadó.

El president

En primer lloc cal votar les propostes.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 29/2024, sobre els ajuts a projectes culturals en les modalitats d'aportacions reintegrables i subvencions corresponents als exercicis del 2018 al 2022 (continuació)

256-00013/15

Seguim amb la votació de les propostes de resolució subsequents als informes presentats en aquella sessió. I en primer lloc cal votar les propostes presentades al Procediment relatiu a l'informe de fiscalització 29, del 2024, sobre els ajuts a projectes culturals en les modalitats d'aportacions reintegrables i subvencions corresponents als exercicis del 2018 al 2022, dels grups Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, del Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, del Grup Parlamentari de Comuns i del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Atès que les propostes de resolució són coincidents, i a l'espera de si hi ha alguna sol·licitud de votació separada..., hi ha sol·licitud de votació separada. *as usual (El president riu.)*

Molt bé, procediríem a la votació de les propostes de resolució en dos blocs. En primer lloc, les propostes de resolució presentades pels grups parlamentaris

Socialistes i Units per Avançar, pel Grup Parlamentari de Comuns i pel Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Vots a favor?

Molt bé, s'aproven aquestes propostes de resolució per unanimitat.

Procediríem ara a la votació de la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Vots a favor?

Vots contraris?

I no hi ha abstencions.

Per tant, la proposta de resolució queda rebutjada, amb els vots favorables dels grups parlamentaris de VOX en Catalunya i del Grup Parlamentari del Partit Popular, i amb els vots contraris del Grup Parlamentari Socialistes, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana, i Grup Parlamentari dels Comuns.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 30/2024, sobre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, parc d'habitatges, corresponent als exercicis del 2021 i el 2022 (continuació)

256-00014/15

Passaríem ara en segon lloc a votar les propostes presentades al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 30 del 2024 sobre l'Agència de l'Habitatge de Catalunya, Parc d'Habitatges, corresponent als exercicis del 2021 i el 2022. En aquest cas, són també dels mateixos grups, és a dir, Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, Grup Parlamentari dels Comuns i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Entenc que hi haurà la mateixa sol·licitud de votació separada i, per tant, procedirem de la mateixa manera. Inicialment votarem les propostes corresponents al Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari dels Comuns i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots favorables?

S'aproven, aquestes propostes de resolució per unanimitat.

I tot seguit procedirem a la votació de la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Vots favorables?

Vots contraris?

Per tant, queda rebutjada aquesta proposta de resolució, amb els vots favorables del Grup Parlamentari Popular, Grup Parlamentari VOX en Catalunya i amb els vots contraris dels grups parlamentaris Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Grup Parlamentari dels Comuns.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2/2025, sobre contractació i despeses de personal de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, corresponent als exercicis 2021 i 2022 (continuació)

256-00015/15

En tercer i darrer lloc d'aquesta comissió, cal votar les propostes presentades al procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 2, del 2025, sobre contractació i despeses de personal de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, corresponent als exercicis del 2021 i del 2022. De la mateixa manera, són del Grup Parlamentari Socialista i Units per Avançar, Grup Parlamentari de VOX en Catalunya, Grup Parlamentari de Comuns i del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya.

Procedim amb el mateix mètode de votació. Votarem primer les propostes presentades pel Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari dels Comuns i Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana.

Vots favorables?

Per tant, aquestes propostes de resolució queden aprovades per unanimitat dels grups presents.

I passarem a la votació de la proposta de resolució presentada pel Grup Parlamentari de VOX en Catalunya.

Vots favorables?

Vots contraris?

No hi ha abstencions.

Per tant, queda rebutjada amb els vots favorables dels grups parlamentaris del Partit Popular, Grup Parlamentari de VOX i amb els vots contraris del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts per Catalunya, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana i Grup Parlamentari dels Comuns.

Aixequem, ara aquesta sessió.

La sessió s'aixeca a...

Sessió 12.1 de la CSC

La sessió de la Comissió de la Sindicatura de Comptes (CSC) s'obre a ****. Presideix Jordi Riba Colom, acompanyat de la vicepresidenta, Montse Bergés i Saura, i del secretari, Joan Canadell i Bruguera. Assisteix la Mesa el lletrat Ferran Domínguez García.

Hi són presents [membres comissió].

Assisteixen a aquesta sessió [assistents].

ORDRE DEL DIA DE LA CONVOCATÒRIA[

1. Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2025, sobre el sistema de beques i ajuts a la formació universitària (tram. 256-00017/15). Miquel Salazar Canalda, Sindicatura de Comptes de Catalunya. Debat de l'informe. (Informe: BOPC 214, 18).

2. Memòria i compte de la Sindicatura de Comptes corresponents al 2024 (tram. 256-00018/15). Miquel Salazar Canalda, Sindicatura de Comptes de Catalunya

Sol·licitud de presentació de l'informe. Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar, Grup Parlamentari de Junts, Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, Grup Parlamentari Comuns (Informe: BOPC 220, 33).

El president

I procedirem a obrir la corresponent al dia d'avui i, si podem demanar,..., parem uns segons fins que s'incorporin els síndics i síndiques.

(Pausa llarga.)

El president

Molt bon dia a tothom. A continuació obrim la sessió prevista per avui.

No hi havent-hi substitucions, en tot cas, la comunicació que hi ha hagut, procediríem, tot seguit a donar la benvinguda als síndics de la Sindicatura de Comptes que avui ens acompanyen i els agraïm la seva presència.

El primer punt de l'ordre del dia és el debat de l'Informe de fiscalització 4, del 2025, sobre el sistema de beques i ajudes a la formació universitària. *(Míriam Casanova Domènech demana per parlar.)* Digui'm, diputada Casanova...

Míriam Casanova Domènech

Si em permet, president, abans de començar l'ordre del dia, sí que m'agradaria preguntar a la Mesa el per què no s'ha pogut incloure en l'ordre del dia l'informe – crec que és el número 6/2025, el que fa referència a les prestacions econòmiques al Departament de Drets Socials, atès que hem vist que el Plenari de la Sindicatura es va reunir i ho van aprovar el dia 20 de maig.

Moltes gràcies.

El president

Sí, li responc. El procediment, crec que, com a alguns dels diputats i diputades els he explicat en alguna ocasió, en tot cas, serà bo de fer-ho directament a la comissió, el procediment a través del qual es configura l'ordre del dia d'aquesta comissió és el

següent, els informes que elabora la Sindicatura són aprovats en el Ple de la Sindicatura, d'acord amb el programa de treball, el programa d'actuació de la Sindicatura. És a dir, els informes la Sindicatura no els elabora en funció d'un criteri arbitrari o aleatori en el moment que..., sinó que té un pla de treball que segueixen de manera fidedigna, llevat d'aquells informes que s'elaboren i s'inclouen en aquest pla de treball, a petició precisament d'aquesta comissió a través de l'aprovació d'una proposta de resolució a tal efecte.

Quan la Sindicatura ha finalitzat la redacció d'un informe, és aprovat pel Ple de la Sindicatura de Comptes.

Un cop el Ple de la Sindicatura ha aprovat tots i cada un dels informes, aquests són remesos a la Mesa del Parlament. Quan són remesos a la Mesa del Parlament, la Mesa del Parlament ha d'efectuar el tràmit d'admissió a tràmit, valgui la redundància. Això entenc que a l'informe..., dic entenc perquè és quelcom del coneixement del qual ni el president ni la Mesa en tenim coneixement, òbviament, perquè competeix i correspon a la Mesa del Parlament no a la de la comissió.

Insisteixo, quan la Mesa admet a tràmit aquests informes, segueixen el procediment de..., obre un termini de presentació, diguem-ne, establert i regulat, i quan aquest termini finalitza és quan, si em permeten l'argot, tenim els informes disponibles per ser incorporats a l'ordre del dia d'aquesta comissió, que sempre es fa per rigorós ordre d'admissió a tràmit per part de la Mesa del Parlament. És a dir, els informes que aquí veiem i considerem són els que han culminat tot el procediment intern, elaboració, aprovació en el Ple de la Sindicatura, remissió a la Mesa del Parlament, admissió a tràmit i la tramitació interna en el propi Parlament.

El fet que sovint passa, i és el que potser genera una certa distorsió, distorsió involuntària i no atribuïble pas a ningú, és que un cop la Mesa ha admès a tràmit, la Sindicatura de Comptes i només, insisteixo, un cop han estat admesos a tràmit, publica aquests informes per motiu de transparència lògic i evident, en la web de la Sindicatura de Comptes. Per tant, aquests informes des d'aquest moment o des d'aquell moment que són publicats al web de la Sindicatura, són òbviament públics i per tant diguem-ne tenen sovint ressò.

Pot haver-hi –de fet, hi ha–, un lleuger decalatge entre aquest punt en què es publiquen en el web de la Sindicatura de Comptes i el moment en què són debatuts en aquesta comissió, única i exclusivament atribuïbles a aquest tràmit que hi ha des de l'admissió fins que estan, diguem-ne, a punt per poder ser tractats i poc més en aquests moments. Hi ha hagut altres moments, històricament, que en aquesta comissió hi havia una rèmora d'expedients o d'informes important, però avui, prova d'això és que només en tenim un, és que no tenim més informes disponibles per poder ser considerats.

Per tant, espero que aquesta explicació hagi estat suficient per explicar-ho. (*Remor de veus.*) Sí, el síndic ho pot complementar i tant, per descomptat.

El síndic Major (Miquel Salazar Canalda)

Quan aprovem l'informe quan vostè deia, en data 20 de maig, entre que l'aprovem i l'enviem al Parlament hi ha un període de composició de l'informe. L'informe s'ha d'editar. S'ha d'editar, s'ha de corregir, hem d'evitar que hi hagi..., que ortogràficament i lingüísticament estigui ben endreçat..., (*Veus de fons.*) Ah, perdó. Disculpeu, és que estava aquí. Gràcies, disculpeu. Per tant, aquest informe es va enviar al Parlament la setmana passada. Com saben, la Mesa del Parlament és els dimarts i tenim acordat amb el secretari general que tenim termini, perquè entrin el dimarts, d'enviar-los com a molt tard els dijous.

Quan tenim l'informe compostat, i això ho fa el propi departament redactor de l'informe, més el Departament d'Edicions, que depèn de la secretaria general, és quan el síndic major el signa i l'envia a la..., és a dir,...

Fitxer 2

pensin que abans del 6 hi ha el 5, i que el 5 tampoc l'hem tractat, que avui tractarem el 4. Per tant, sí que és cert, com deia el president de la comissió, que enguany estem, jo crec, que molt al dia, perquè aquest acaba d'arribar al Parlament, just el dimarts.

Per això nosaltres ho publiquem els dimecres. Nosaltres ho publiquem, els informes un cop la Mesa els ha admès i no mai abans. I en fem gala, d'aquesta transparència,

un cop es pot explicar, no abans. Simplement, és un procediment que el tenim molt endreçat, però que, disculpin si no l'hem explicat prou bé moltes vegades, perquè aquestes coses a vegades... Però sí que amb la Secretaria General del Parlament i nosaltres, i la nostra secretària general, aquest és un tema que està molt treballat, que el dijous a la tarda és el millor, i si alguna vegada calgués que algun..., també podríem enviar-los el divendres, però el Registre del Parlament és el que és i ells s'estimen més que els l'enviem dijous i nosaltres fem el possible perquè dijous surti. I ja està, gràcies.

(Pausa. Míriam Casanova Domènech demana per parlar.)

Míriam Casanova Domènech

Sí, Moltes gràcies, president i síndic major per l'explicació, però en qualsevol cas pensem que s'hauria d'agilitzar la tramitació, en aquest cas, de la Mesa del Parlament, perquè es tracta d'un informe que té unes conclusions realment de molt de pes, que en aquests moments té un fort impacte mediàtic i, per tant, la Comissió de la Sindicatura de Comptes és realment l'òrgan on s'ha de debatre i és on realment podem donar la informació que necessita la ciutadania, com també els mitjans de comunicació.

Per tant, res més a dir, només que demanar la màxima agilitat per part de la Mesa del Parlament i, per suposat, que pugui entrar en l'ordre del dia de la propera sessió. Moltes gràcies.

El president

Sí, diputada, res més lluny de la voluntat d'aquesta Mesa de no accelerar. De fet, prova d'això és, insisteixo, que estem absolutament al dia amb els informes. Ara bé, el que no podem fer és contravenir el tràmit establert reglamentàriament dels propis informes, i el Reglament estableix que un cop admesos a tràmit per la Mesa, hi ha un període en el que l'entitat auditada o informada per la Sindicatura pot manifestar la voluntat de comparèixer o de sol·licitar-ho...

El síndic Major (Miquel Salazar Canalda)

Els grups poden...

El president

Els grups, perdó, poden sol·licitar la compareixença de les entitats, en aquest cas, objecte de l'informe. Per tant, és un tràmit preceptiu que no podem obviar, més enllà de la voluntat d'accelerar, que li ben asseguro que es fa patent en que estem absolutament al dia. (*Javier Ramírez Gutiérrez demana per parlar.*) Diputat Ramírez, té la paraula.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. En la tónica y en la línea que ha comentado la diputada del PP, hay un tema que es fundamental, y después de escuchar su argumentación y la argumentación del síndic major, la verdad es que es irrefutable, y es que estamos teniendo conocimiento de información de informes aprobados por el Pleno de la Sindicatura de Cuentas, previo al debate y fiscalización de esos informes en la propia comisión que se debe hacer así. Luego entonces no tiene ningún tipo de sentido que estos debates, estos informes, esta fiscalización que se tiene que producir por parte del Parlamento de Cataluña, que depende este organismo del Parlament de Catalunya, no de la Generalitat de Catalunya o de cualquier otro organismo o medio de comunicación, y por lo tanto, lo que no se entiende es que tengamos o se nos haga llegar información desde los medios de comunicación, desde otro tipo de informes, etcétera, porque evidentemente, los informes se han publicado previamente a su debate, no tiene ningún tipo de sentido, no lo entiendo.

Entiendo el proceso, lo que usted ha explicado, pero entienda nuestra posición. Lo que entendemos es que este debate tendría que ser previo, precisamente por lo que usted ha dicho, por la capacidad que tenemos también de solicitar información, de solicitar que puedan comparecer, etcétera. Por tanto, bien, yo creo que..., insisto, usted dice que los plazos son así, que el Reglamento es así, yo lo respeto, pero sí que hay un tema que es fundamental, que estamos en un caso que posiblemente hablamos de un presunto caso de corrupción, muy grave, hablamos de cientos..., casi 160 millones de euros desviados, y esto hay que debatirlo.

Porque esto sale, fruto de un informe de la Sindicatura de Cuentas, no sale de algún tipo de información ajena, sino que sale de esto, por tanto, si esto lo vamos a debatir de aquí meses después, bueno, yo creo que no tiene ningún tipo de sentido. Por

tanto, decir eso, que creo que habría que ser más prudente a la hora de poder debatir informes, aunque usted diga que está aplicando el tiempo que reclama, pues a lo mejor habría que hacer alguna cosa, porque no es normal que se publique antes a la opinión pública que el acceso a esa información a los diputados. No tiene sentido.

El president

No, perdoni, això és imprecís. En el moment en què es publica al web, està accessible per diputats, pels mitjans de comunicació i per absolutament tothom. Per tant, en el millor dels casos, o en el pitjor dels casos, és absolutament simultani. En el mateix moment en què està penjat, ho està per tothom. Es pot compartir o no compartir, però entendre's, em sembla que s'entén el procediment i el fet que la Sindicatura exerceixi un principi de transparència publicant els informes tan bon punt han complert el tràmit preceptiu, insisteixo, pot ser pot ser compartit o no compartit, però en tot cas és el criteri que ha seguit aquest informe i les desenes o centenars d'informes que s'han vist en aquesta comissió i que han aprovat la Sindicatura al llarg de uns quants anys, unes quantes legislatures.

Per tant, tenim un procediment, ens sembla i compartim, en aquest cas, el principi de transparència que s'aplica en la publicació, que hi hagi coneixement per part dels diputats, grups parlamentaris i la societat en general i mitjans de comunicació de manera simultània, bé, no ens sembla que sigui un mal principi de transparència i de ben segur que, tan bon punt sigui possible i hagi complert el tràmit preceptiu aquest informe, com qualsevol dels altres informes que hem abordat en aquesta comissió, serà tractat amb la màxima celeritat possible.

Alguna altra qüestió al respecte, d'ordre, d'ordre del dia? *(Pausa.)* No? Molt bé.

Procediment relatiu a l'Informe de fiscalització 4/2025, sobre el sistema de beques i ajuts a la formació universitària

256-00017/15

Ara sí, comencem amb la presentació per part, perdó, tornem endarrere. El primer punt de l'ordre del dia és el debat de l'Informe de fiscalització 4, del 2025, sobre el sistema de beques i ajuts a la formació universitària. El debat comença amb la presentació per part de la síndica Anna Tarrach Colls, que ha estat el síndic designat

pel Ple de la Sindicatura de Comptes per presentar l'informe. Té la paraula la síndica Anna Tarrach Colls, quan vostè vulgui.

(L'exposició de la síndica és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

La síndica Anna Tarrach Colls

Moltes gràcies. Bon dia a tothom. els presentem aquest informe, l'Informe 4/2025, sobre el sistema de beques i ajuts a la formació universitària. Per passar les transparències... Molt bé. primer de tot, pel que fa a la motivació i al disseny d'aquesta fiscalització, la motivació de per què la vam incorporar en el seu dia en el programa anual d'activitats era perquè era un àmbit estratègic i de risc del nostre marc plurianual d'actuacions, concretament en l'eix estratègic de sostenibilitat social, per la importància de les beques, tant pel que fa al seu import econòmic, que són uns 100 milions d'euros, i per la seva importància per garantir el requisit de l'equitat en l'educació.

També hi ha un tema de situació competencial i un conflicte, diguéssim, competencial amb el Tribunal Constitucional, etcètera, i un tema de gestió, perquè hi ha com una distribució competencial. La normativa també assenyalava uns compromisos del Govern pel que fa a les beques universitàries i, a més a més, està en plena negociació sobre el traspàs ple de les beques.

El tipus d'auditoria és un tipus d'auditoria operativa, que incorpora un enfocament avaluador. L'objectiu era avaluar en termes generals l'eficàcia i l'eficiència del sistema de beques i ajuts a la formació universitària de grau. L'abast són les beques generals, que són unes beques que convoca el ministeri i fixa els requisits, però que gestiona íntegrament la Generalitat a través de l'AGAUR, i les beques equitat, que són també unes beques del Govern de la Generalitat i, en concret, el que agafàvem són les beques atorgades a centres propis d'universitats públiques presencials de Catalunya en els estudis de grau. L'àmbit subjectiu, l'AGAUR, l'Agència de Gestió d'Ajuts Universitaris i de Recerca, i també, en les parts que pertoca, el Departament de Recerca i Universitats i les universitats públiques, quan s'esqueia.

L'àmbit temporal abasta des del curs 2017-18 al curs 22-23. Ens n'anem tan enrere en el curs perquè, en algunes parts de l'anàlisi hem agafat una cohort d'estudiants,

des que comencen els estudis fins que els acaben, però l'anàlisi s'ha centrat en els cursos on hi ha hagut disponibilitat de dades.

La metodologia, és la metodologia que ja coneixen vostès de les guies de fiscalització dels Ocex i la normativa internacional, de les ISSAI, i hem fet servir dues fonts principals de dades, a part d'altres dades, però dues fonts principals, que són les dades individuals de sol·licituds i atorgaments de les beques i ajuts a través de l'aplicatiu que es diu BOGA, que és de l'AGAUR, on hi ha tota la informació dels milers de sol·licitants i els atorgaments, i també les dades individuals sobre matrícula, rendiment acadèmic, titulació, etcètera, que ens proporciona Uneix, que és la base de dades que té el Departament de Recerca i Universitats.

També es va fer una enquesta a centres educatius d'estudis postobligatoris, sobretot per veure el sistema d'informació i difusió que es feia a les beques a 951 centres, que era la..., aquí es va enviar l'enquesta i va haver-hi un 58,25 per cent de taxa de resposta, i després l'anàlisi normatiu i documental, com sempre es fa.

En primer lloc, per situar-nos, ja saben vostès que quan fem una auditoria operativa el primer que fem és intentar reproduir el que anomenem la teoria del canvi, per veure des de la necessitat, els objectius, tot el procés de producció, els recursos que s'esmercen, els productes que es fan, els resultats i després els impactes que s'espera obtenir, i on ens focalitzem en això.

Com a necessitat d'aquesta política, evidentment, és que hi ha gent que voldria estudiar però que no té la capacitat econòmica o els recursos per poder-ho fer, aquest és un problema o una necessitat, i els objectius que pretén aquesta política són precisament facilitar l'accés a aquestes persones que no tenen recursos, a banda de facilitar l'accés que puguin tenir una continuïtat en els seus estudis, que aquestes raons socioeconòmiques no facin que deixin d'estudiar, i finalment que tinguin un bon rendiment acadèmic i que s'acabin titulant. Aquests objectius són objectius que nosaltres reproduïm, perquè no és que estiguin explicitats en una planificació, com veurem més tard, sinó que es desprenen de la normativa de referència.

A partir d'aquí es destinen recursos, recursos econòmics, recursos de personal, tecnològics, etcètera, es fan una sèrie d'activitats, es fan, a qui li pertoca, la

determinació dels límits, les condicions econòmiques i acadèmiques per accedir a la beca, es fa la convocatòria de les beques, i després hi ha tot el procés de gestió de les sol·licituds, els atorgaments, etcètera, i el pagament, fins al pagament de les beques.

Què n'obtenim d'això? Quines són les realitzacions immediates d'això? els alumnes becats i, quines característiques tenen, on estan aquells alumnes, quins estudis, etcètera. I després uns resultats. Els resultats seran, precisament, vinculats a aquests objectius, d'accés, si han pogut accedir o no i si han triat els estudis que volien, etcètera, la continuïtat, els resultats i la titulació.

I, finalment, hi ha uns impactes, que aquí ja és més propi de l'avaluació política, i aquí no entrem, que seria, bé, el fet que una persona que no té mitjans pugui estudiar una carrera universitària farà que acabi tenint, segurament, millors feines, acabi tenint millors salaris i, en termes de l'economia global, que l'economia pugui ser més productiva. Aquí, com els deia, no entrem, ens fixem, bàsicament, en la part que està amb aquest color blau-verd i abordem alguns aspectes de rellevància, si aquests objectius estan d'acord amb les necessitats de Catalunya, els estudiants de Catalunya i si, en termes de pertinença, si els objectius s'han formulat, la cascada d'objectius s'ha formulat tenint una coherència en el seu desplegament.

Bé, a partir d'aquí, a partir d'aquest objectiu general, de veure si el sistema és eficaç i eficient, no?, eficaç, si assoleix els seus objectius i eficient si ho fa amb menor ús de recursos, desagreguem aquest gran objectiu més genèric amb quatre preguntes. La primera seria, com encaixa el sistema de beques en l'estratègia de la Generalitat, en aquest sentit, i en la realitat socioeconòmica de Catalunya. Per tant, seria els objectius versus les necessitats del nostre territori.

El segon seria, si el sistema de difusió i publicitat i de gestió de les beques és adequat, adequat també per assolir els objectius.

En tercer lloc, quina seria la cobertura del sistema de beques, cobertura entesa com els estudiants que tenen beques sobre el conjunt dels estudiants, i quines són aquestes característiques dels estudiants becats i com es distribueixen per estudis, per territori, per universitats.

I, finalment, si aquest sistema de beques aconsegueix millorar, precisament, els seus...

Fitxer 3

objectius, no?, l'accés, la continuïtat, el rendiment acadèmic i la titulació.

Bé, quatre també pinzellades a les característiques d'aquestes beques generals i de les beques equitat. En primer lloc, per accedir a una beca general aquests requeriments es marquen com a requeriments bàsics pel conjunt de l'Estat i són requeriments econòmics i acadèmics. Pel que fa als requeriments econòmics, hi ha com tres trams de renda en funció de la llar, no?, si hi ha un membre de llar, dos membres, tres membres, etcètera. Hi ha el llindar 1, el llindar 2 i el llindar 3 de renda. O sigui, si estàs per sota d'aquests llindars, tens dret a accedir a una beca.

I després hi ha els criteris acadèmics. Els criteris acadèmics, quan un entra per primer lloc a la universitat, l'únic criteri acadèmic que hi ha és, evidentment, que hagi aprovat, hagi aprovat el curs o hagi aprovat les PAU. Amb un cinc n'hi ha prou. Temps enrere la nota era més alta, però ara actualment amb un cinc ja n'hi ha prou. I després, un cop estàs dintre de la universitat, per continuar tenint beca hi ha un requisit d'acadèmics, que és aprovar un percentatge dels crèdits matriculats. Percentatge que varia en funció dels estudis, perquè hi ha estudis que tenen un nivell de dedicació o dificultat més elevat, aquests requeriments són una mica més laxes. Així, a art i humanitats, el requeriment és que hagi d'aprovar un 90 per cent dels crèdits, mentre que a enginyeria has d'aprovar un 65 per cent dels crèdits per seguir mantenint beca.

El fet d'estar en el tram de renda 1, 2 o 3 condiciona el tipus de beca que pots obtenir. Tots els que estan per sota del tram 3 tenen la beca de matrícula, tothom té la beca de matrícula. Però, en canvi, només els que estan per sota del tram 1 tenen el que se'n diu la beca lligada a la renda, que és una quantitat fixa que són mil set-cents euros. Els que estan al tram 1 o 2, a més a més, si s'han de desplaçar i han de viure fora del seu lloc de residència per anar a estudiar, tenen la quantia lligada a residència que, en el moment de fer la fiscalització, el curs 2022-2023 era de mil sis-

cents euros. Ara això ha incrementat, el curs 2023-2024 va passar a 2.500 euros i el curs actual ja és 2.700, però en el moment de fiscalitzar era aquest l'import.

Després hi ha una quantia lligada a l'excel·lència acadèmica, que és un import molt petit en tots els trams. I després hi ha una quantia variable. Aquesta quantia variable es reparteix un cop s'han distribuït totes les beques. Si, pressupostàriament, sobren diners, per dir-ho així, es reparteix aquesta quantia segons criteris acadèmics i criteris de renda. Però això és una quantitat que un no pot saber al principi perquè s'ha d'esperar a tot el procés d'assignació de beques.

I després tenim les beques equitat. Les beques equitat consisteixen en una reducció de la matrícula universitària, dels preus. I aquesta reducció és la situació actual, perquè anys enrere era un altre funcionament, però en el moment de fiscalitzar hi havia dos llindars de renda, el llindar 1 i el llindar 2. El llindar 1 coincideix amb el llindar 3 de les beques generals, i si estàs en el llindar 1 de les beques equitat tens una reducció del 80 per cent als preus de grau, i el llindar 2 és un llindar una mica més elevat, si estàs en aquest..., fins aquest llindar 2 tens una reducció del 70 per cent del preu de matrícula. I això és el funcionament.

Anem a les dades bàsiques. Com ja he dit aquest any, el curs 2022-23 eren 104 milions d'euros l'import total de les beques. L'alumnat beneficiari d'uns 35.500 alumnes i de les beques equitat uns 7.700. Tenen la desagregació per centres públics presencials, que és el que ens hem fixat nosaltres.

Llavors, anem a les conclusions. La primera pregunta sobre com encaixa el sistema de beques en l'estratègia de la Generalitat en aquest àmbit i en la realitat socioeconòmica de Catalunya. Els plans estratègics de subvencions del Departament de Recerca i Universitats, que és allà on han de figurar tots els elements estratègics de qualsevol ajut, com ja he dit altres vegades i és un tema recurrent, tenen uns objectius molt genèrics, que no estan relacionats amb aquells objectius que hem dit abans d'accés, de continuïtat, de titulació, sinó que són objectius d'activitat, de realitzacions, de nombre de beques o percentatge de cobertura, però no hi ha altre tipus d'indicadors.

Els llindars de renda establerts i les quanties de les beques, que recordem si estan fixats pel conjunt de l'Estat, quan les apliquem a Catalunya fa que el sistema no

elimini completament les dificultats d'accés dels estudis als integrants de les llars catalanes amb rendes més baixes. I això per què?, aquí veuen vostès en aquest gràfic que hi ha tres línies, no? La línia vermella és la línia del llindar 1 de la beca general, que és la que dona accés a les beques per renda. La línia blava és el llindar de risc de pobresa, i la línia més de color gris és la que està en el llindar 2.

Per tant, tenim alumnes que estan entremig de la línia vermella i la línia blava, que són que tenen una condició de pobresa, d'acord amb el llindar de pobresa de Catalunya, però que en canvi no reben la quantia per renda perquè estan realment en el llindar 2, entre aquests dos llindars, el llindar 1 i el llindar 2. Hi ha un tros d'alumnes que no perceben aquesta quantia per renda però, d'acord amb les característiques de pobresa a Catalunya l'haurien de rebre, si és que el que volem és que tothom que tingui aquesta condició accedeixi a aquesta renda.

L'import de les beques, d'altra banda també quan hem examinat el cost per un estudiant d'estudiar, amb tot el que costa mantenir-se, pagar una residència, pagar el material escolar, etcètera, tot això, i ho hem comparat amb els imports mitjans que perceben de la renda, i hi ha una part que no està coberta per la beca. Llavors, en aquest gràfic veiem en vermell, són els que tenen tram 1 i tram 2, que són els que perceben alguna quantia per renda i a més a més per residència, i en vermell veiem, de totes les necessitats les dues primeres barres, les més altes són si han de viure fora. Si han de viure fora, evidentment tenen més despesa, de totes les necessitats en vermell és el percentatge que cobriria la beca. Per tant, ja veiem amb tot el gris que hi ha una part que no està coberta per la beca. Si no està coberta per la beca, què vol dir? Que la família, aquella llar o l'alumne l'ha de complementar amb recursos propis, i és una part important.

Pel que fa a la tercera pregunta, que era el sistema de difusió i publicitat i de gestió. Aquí primer ens hem fixat en la informació i la difusió que se'n fa de les beques i hem fet aquesta enquesta a tots els centres on s'impartien estudis postobligatoris no universitaris, i dels que ens han contestat, que era un 58 per cent dels que ens han contestat, que eren quatre-cents i molts centres, només un 17,69 per cent ens deien que feien activitats específiques d'informació sobre les beques, no dins de la informació general que fan moltes escoles sobre els estudis universitaris i les

sortides professionals etcètera, li posen una cunya de les beques, però una informació específica sobre les beques n'hi havia molt pocs que ho feien.

Després, d'altra banda, la informació que hi havia a les webs des del nostre punt de vista era una informació de la que hi ha a les universitats, de la que hi ha al Departament de Recerca i la pròpia que té l'AGAUR, a part del que té el ministeri per les beques de caràcter general, era una informació sobretot la d'aquí Catalunya, que estava molt orientada al procés de tramitació de la beca i poc orientada a la divulgació o a la difusió, amb un llenguatge planer, que l'estudiant pugui entendre què pot esperar. Això era en el moment. Cal dir que ara ha anat millorant la informació, a partir de la data on vam tancar nosaltres l'estudi de camp.

La característica de Catalunya, també a diferència d'altres comunitats autònomes, és que a Catalunya hi ha un conveni amb el ministeri, fruit també de tot aquest lluita competencial, perquè l'Estatut diu que és una competència exclusiva i com saben vostès hi ha tot aquest conflicte. En el cas de Catalunya hi ha un conveni des de fa força anys entre la Generalitat i el ministeri, en el que la Generalitat s'encarrega de tot el procés de gestió, de convocatòria no, però des de la gestió s'encarrega de tot i aquesta gestió està centralitzada en l'AGAUR, i això també és una diferència respecte altres comunitats, en què està més dispersa la gestió, intervenen les universitats i...

Aquí sí que s'ha de ressaltar positivament aquesta gestió centralitzada, perquè agilitza perquè tenen uns criteris homogenis que, en el cas que ho haguessin de fer les universitats, en altres comunitats hi ha criteris diferents, procediments diferents, etcètera, aquí tot està unificat tot està suportat sobre un sistema d'informació que conté tota la informació, gràcies a la qual hem pogut fer tot aquesta anàlisi i això és un aspecte positiu a destacar.

Respecte a la concessió i al pagament hi ha un retard, també pels calendaris del ministeri de quan fa la convocatòria, que llavors tot va lligat, però hi ha un retard en la comunicació de la concessió –un retard amb relació a quan comença el curs escolar em refereixo–, de forma que ha començat el curs escolar i molts estudiants encara no saben si tenen beca. I pel que fa als pagaments, veuen en aquest gràfic a la primera columna que en el curs 22-23 el 38,24 per cent dels pagaments es

realitza fins al 31 de desembre, però clar, tota la resta el curs ja està molt començat i van pagant i això, tot i que és un percentatge petit, ha millorat moltíssim respecte els cursos anteriors, en què fins al 31 de desembre no hi havia res pagat.

Pel que fa a la beca de matrícula, els estudiants quan es van a matricular no paguen la matrícula i després hi ha una compensació a les universitats per aquesta pèrdua d'ingressos, però aquesta compensació no és del preu del crèdit universitari, perquè cada comunitat autònoma tenia un preu diferent, sinó que el ministeri va dir que només compensava pel import dels crèdits que hi havia en el curs 11-12 que, com saben vostès va ser el curs previ abans que comencessin, amb la crisi, l'increment dels preus dels crèdits universitaris, de forma que a les universitats només se'ls va compensar parcialment la seva pèrdua d'ingressos.

Pel que fa a la darrera a la darrera qüestió, no, a la penúltima, que és la cobertura del sistema de beques i quines són les característiques dels estudiants becats, no m'hi estenc molt, però si la cobertura general és un 29,29 per cent és a dir, gairebé tres de cada deu estudiants tenen beca, o tenen una beca en general o tenen una equitat, hi ha diferències entre les universitats de fora de Barcelona, que aquest percentatge de cobertura és més elevat. I poso per exemple, a la Rovira i Virgili és d'un 38,27 per cent, mentre que la més baixa, que és la UPC, té una cobertura d'estudiants becats sobre el total del 20,92 per cent.

Destaca també –i això va lligat amb aquest baix percentatge de la UPC–, que els estudis d'enginyeria i arquitectura també té una taxa de cobertura menor, d'un 23,13 per cent, mentre que els estudis que en tenen molt, la branca d'estudis que en tenen molt són la de ciències socials i jurídiques, amb un 32,32. Aquesta situació...

Fitxer 4

no podem saber si és un tema de les preferències dels alumnes o és un tema de les condicions de la beca que, com sabeu, ha d'anar aprovant crèdits, si no, perden la beca, i no sabem si la dificultat en els estudis fa que tiri enrere alguna vocació en enginyeries, que es perd pel camí.

Lligat a les universitats de fora de l'àrea de Barcelona, els residents de la província de Barcelona tenen un menor percentatge de cobertura i comparem Barcelona, per exemple, amb Tarragona, que són els que tenen menys diners.

Una altra qüestió que ens hem trobat és que hi ha alumnat que compleix les condicions per tenir una beca equitat i no la sol·licita. I abans hi havia un procediment que era, tots els alumnes necessàriament havien de sol·licitar la beca general del ministeri, i si eren rebutjats en el tram 3, per exemple, o en un altre tram, pels criteris acadèmics, podien anar a la beca equitat, però encara ens trobem gent que no sabem si per desconeixement, però no té la beca general i compleix els requisits per tenir una beca equitat, però no la sol·licita.

Després una altra cosa també que sobta és que hi ha estudiants becats que viuen a més de cent cinquanta quilòmetres del lloc on estudien, però no han demanat la beca de residència. Tampoc podem saber si és perquè igualment amb l'import d'aquesta beca no podrien viure. i per tant, ja no la sol·liciten, o per desconeixement.

En el quadre aquest que els hi posa, en el quadre trenta-sis, quan veuen vostès les característiques dels estudiants becats, comparant-los amb els estudiants que no tenen beca, per veure si hi ha diferències en la seva composició, i alguna cosa que destaca per les seves diferències és que, hi ha més proporció de dones becaades que de dones no becaades, que els estudiants que provenen..., –no és cap sorpresa–, d'un centre públic el percentatge és superior entre els becats que els no becats. Que els estudiants que procedeixen de cicle formatiu és més elevat entre els becats que els no becats. I que els estudiants que, com a mínim, tenen un progenitor amb estudis universitaris, aquí hi ha una diferència de gairebé 30 punts entre els becats i els no becats, són característiques socioeconòmiques dels estudiants.

I després ja, com es distribueixen els estudiants entre els que estan a tram 1, tram 2, tram 3. La majoria estan a tram 2, però a tram 1 també hi ha un 43,77 per cent i després els imports mitjans de les beques que hi ha a cada tram.

Ja concloc. Amb aquesta última conclusió és clar, és rellevant veure si realment comparant els estudiants becats amb els estudiants no becats, si hi ha diferències en l'accés, i sobretot en el tipus d'estudis que trien. Si hi ha diferències en la continuïtat, si abandonen més o no. I, al final, amb el rendiment acadèmic i amb la

titulació. I per no allargar-me més, refinant les dades, perquè clar, no es poden agafar les dades a pèl perquè no tots es matriculen dels mateixos crèdits, i això ho hem de tenir en compte, separem els de primer accés que no tenen requisits acadèmics per no contaminar.

Perquè també un altre factor diferencial és que els becaris tenen notes d'accés més baixes que els no becaris, i això també ens podria condicionar al rendiment acadèmic. Si ja entres amb una nota més baixa, probablement el teu rendiment acadèmic ja serà més baix, però aquí aïllem aquest efecte i fem grups de comparació iguals. Amb les mateixes notes d'accés tenen diferència en rendiment acadèmic? La qüestió és que veiem que no, no hi ha diferències. En l'accés sí, ja els he comentat, sobretot en el tipus d'estudis que trien, però ni en el rendiment acadèmic, ni en la continuïtat, ni en la titulació s'observen diferències. I a vegades s'observa que els becaris tenen millors resultats, per aquest incentiu de no perdre la beca, que això també pot passar, però aquest és un bon resultat, que el sistema sí que garanteix que puguin arribar a bon terme.

I finalment les recomanacions. Fem cinc recomanacions. Una, sobre l'estratègia, sobre que Catalunya hauria, tal com diu la norma de la LUC, la Llei d'Universitats de Catalunya, hauria d'haver-hi una adaptació del sistema a la realitat socioeconòmica de Catalunya. Sobre la política de beques i ajuts, atès que hem vist que hi ha alguns col·lectius que no estan coberts per la beca de renda, i atès que encara les quantitats no són suficients per cobrir totes les necessitats, caldria analitzar això a qui li pertocui. Sobre la gestió, dintre del marc normatiu que hi ha, reduir els terminis en la mesura del possible, d'automatitzar les renovacions de les beques o fer passarel·les entre les beques generals i les beques equitat.

I sobre la informació i difusió seria recomanable tenir un portal web únic, en què s'expliqués amb llenguatge planer i accessible les característiques de les beques, com es poden obtenir. Hi ha alguna comunitat que té simuladors en què un pot simular quina és la quantia, amb tots els ets i uts, perquè cada cas és cada cas, però més o menys pot simular quant pot obtenir de beca i també fer-se una idea del que suposa estudiar i si pot afrontar-ho o no pot afrontar-ho.

I això és tot i estic a la seva disposició per les qüestions que vulguin formular.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, síndica. A continuació seria el torn dels grups parlamentaris, i en primer lloc, en nom del Grup Parlamentari de Junts per Catalunya té la paraula la diputada Maria Àngels Planas i Crous, quan vostè vulgui.

M. Àngels Planas i Crous

Moltes gràcies, president; molt bon dia a tothom. Moltes gràcies, síndica, per aquest informe tan exhaustiu i acurat. Bé, l'objectiu del sistema de beques universitàries de Catalunya és garantir que cap jove queda enrere pel simple fet de néixer en una família de menys recursos. L'Informe de la Sindicatura de Comptes ens confirma allò que Junts fa anys que estem denunciant, que Catalunya pateix un sistema de beques parcialment traspassat, dissenyat des de Madrid, i que no respon ni a la realitat econòmica del nostre país, ni tampoc a la voluntat democràtica del nostre autogovern.

El 1985, quan l'Estat va transferir la gestió de beques de la Generalitat, ho va fer sense traspassar la capacitat de regulació i també de convocatòria. Per tant, estem parlant d'un traspàs incomplet, mentre que al País Basc, dos mesos després, es va atorgar la competència plena, se li va traspassar tota la competència. Per tant, aquí veiem aquesta la doble vara de mesurar de l'Estat, que perpetua l'infrafinançament, la dependència i també l'anomalia jurídica. Per tant, cal completar aquest traspàs, ja que és una de les debilitats del sistema actual. Reclamem que la Generalitat pugui regular, pugui convocar, concedir les beques amb criteris propis, tal com reconeix l'Estatut d'Autonomia i com han assenyalat repetidament diverses sentències del Tribunal Constitucional.

El Consell de Ministres va aprovar el passat mes d'abril la transferència de les beques de la Generalitat. Ara està per veure si aquest traspàs serà real i que inclogui la gestió i també els fons, i està també per veure si el Govern espanyol complirà amb la seva paraula, cosa que no estem gaire acostumats. L'informe deixa clar que hi ha una desconexió entre les beques i la realitat socioeconòmica catalana. El sistema estatal de beques no arriba a totes les famílies amb risc de pobresa a Catalunya. Els llindars de renda no s'ajusten al que és el cost de la vida. I s'observa a l'Informe que

l'import atorgat no cobreix les necessitats reals d'una educació universitària completa, la residència, el desplaçament o el menjador, que són especialment rellevants en un país on la geografia és molt diversa, a Catalunya, no?

Com ha dit la síndica, això exclou famílies que, malgrat de trobar-se en risc de pobresa a Catalunya, no compleixen els requisits per poder-hi accedir. I a més, l'alumnat no sap si la beca la rebrà, després ho sap un cop s'ha matriculat. Tampoc podem obviar que la informació sobre les beques no arriba de manera sistemàtica i homogènia a tot el territori, entre els centres docents i els universitaris, creant aquestes desigualtats d'accés a la informació, al sistema. Per tant, estem parlant d'un sistema que té un sistema de difusió deficient.

I que hi ha desigualtats greus segons també la branca d'estudi. Per exemple veiem que els estudiants que volen accedir als estudis d'enginyeria i arquitectura estan menys becats, no demanen tant, no demanen l'enginyeria i l'arquitectura la gent que està becada i què ens diu això? Que aquest sistema, com està dissenyat condiciona la llibertat de tria i jo crec que això és un dels problemes que hem de resoldre. Per això nosaltres, des de Junts reclamem el sistema propi de beques catalanes. Proponem una política de beques dissenyada des d'aquí, des de Catalunya, adaptada a les nostres famílies, que considerin el cost de la vida, la dispersió territorial, i també les necessitats de mobilitat i que garanteixi que ningú hagi de renunciar a estudiar per motius econòmics.

Cal reformar el sistema de gestió de gestió, amb una gestió més eficient i més simplificada. Que l'alumnat sàpiga que abans de matricular-se si tindrà la beca i també quina quantia tindrà de beca, i sobretot també reduir els terminis de resolució i de pagament.

Estem d'acord amb les recomanacions que fa la Sindicatura d'unificar la sol·licitud de beca en general i la beca equitat en un sol tràmit, que hi hagi un portal únic de beques, que siguin accessible, transparent, que sigui entenedor, amb simuladors també, per saber de forma immediata si tens dret a la beca i quina quantia tens dret de beca. Que hi hagi també informació de totes les beques què pot disposar l'estudiant, perquè pensem que educar no ha de ser un privilegi, sinó ha de ser un

dret garantit. I, per tant, aquest dret nosaltres el defensem fins al final. Si no garantim les mateixes oportunitats a tothom estem condemnats a reproduir desigualtats.

A mi sí que m'agradaria preguntar a la síndica si considera que un sistema de beques propi i regulat des de Catalunya seria més eficaç i adaptat a la realitat socioeconòmica del país i si han detectat barreres específiques, que expliquin per què molts estudiants amb dret a la beca equitat no la sol·liciten. I acabaré molt ràpid, com he començat, que cal completar aquest traspàs, que la Generalitat tingui la competència plena, exclusiva, per poder regular, per poder convocar i per poder gestionar el seu propi sistema de beques i ajuts a les formacions universitàries i que el Govern espanyol compleixi amb l'acord que va fer, que es va signar aquest passat mes d'abril.

Moltíssimes gràcies.

El president

Gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula la diputada Montse Bergés i Saura, quan vostè vulgui.

Montse Bergés i Saura

Moltes gràcies, president, bon dia. Gràcies, síndica, per la presentació de l'informe. Un informe que aporta dades molt rellevants i que, a més a més, ha posat de manifest que aquest sistema actual de beques no garanteix aquesta equitat, sobretot per aquest desajust entre la realitat de Catalunya i la proposta de convocatòries que es fa des de l'Estat, i que esperem que amb aquest acord i a partir de..., entenc que serà el curs vinent que ja serà la Generalitat qui tindrà les competències per definir les convocatòries i que, en aquest cas, vetllarem també perquè el Govern les convoqui de manera que s'ajusti, perquè tenir les competències, després s'ha d'exercir de manera que es garanteixi aquesta equitat.

Tenim clar, a través de la pregunta, la primera pregunta que feia al seu informe, si el sistema de beques s'adapta a la realitat de Catalunya, i l'informe ens manifesta que no, que no totalment. Tothom ha de poder accedir segons els llindars de pobresa de Catalunya, i per tant, aquesta és la primera cosa que s'hauria de corregir en les futures convocatòries.

Per altra banda, pel que fa a l'AGAUR, el fet aquest, posar en valor aquesta gestió més conjunta que, dins de la possible dispersió que hi ha d'informació, com a mínim hi ha un canal.

I en aquest cas, també voldríem preguntar-li, vostè que ha pogut fer aquest..., que té aquesta visió de totes les universitats i la diferència que hi ha, que també aquesta gestió que fa l'AGAUR de manera conjunta, que potser també la informació pogués ser més uniforme en totes les universitats, o potser és que hi ha massa diferències perquè pugui ser així, ho desconec, eh?

Pel que fa a les beques d'equitat s'han pogut anar fent algunes millores amb la simplificació i ampliació de l'accés, revisant criteris per adaptar-les millor al territori i impulsar també millores en els terminis de resolució i pagament. Som conscients que aquestes reformes encara són insuficients i que queda camí a recórrer per millorar.

Aquesta reivindicació també del preu de...

Fitxer 5

Crèdit, que s'ha d'adaptar a aquesta quantitat que l'Estat traspassi a la Generalitat per fer aquesta compensació de les beques.

Per altra banda destacar que, tot i que les dades no puguin ser comparables però la comparació que vostès han fet a través de..., no tant per la nota d'accés sinó pels resultats que s'obtenen, creiem que és una prova que manifesta aquest bon resultat amb els millors o iguals resultats acadèmics de l'alumnat no becat, per tant, és una mostra de la garantia de drets i oportunitats.

Del seu informe m'agradaria destacar dos eixos, que poden ajudar a prendre decisions, sobretot al Govern, per una banda, i també de les al·legacions que s'han presentat per part de l'AGAUR. Per una banda, el que és la millora de funcionament per sol·licitar accedir i tenir la resposta de si realment pots accedir a la beca o no, amb les recomanacions que vostès fan, que crec que s'adeqüen molt a les necessitats d'aquest sistema.

I fer un incís més especial en la difusió que, tal com ha dit, es detecta que hi ha alumnat que podria demanar-la i no la demana. Jo crec que potser moltes vegades per manca d'informació, per tant, aquesta difusió no s'hauria de fer només directament des dels portals de la universitat, sinó prèviament, perquè tothom en el moment de prendre la decisió tingui la garantia, potser del cent per cent, no, però sí les regles del joc i a quines beques es pot optar. Perquè moltes vegades en el moment de prendre la decisió potser ja decideixes no anar a estudiar fora, perquè no podràs assumir els costos, i que puguis tenir aquella informació prèviament a l'hora de prendre aquesta decisió. Per tant, creiem que aquí sí que hi ha una feina important a fer en la difusió.

Pel que fa al tema de les..., hem vist que a les al·legacions diuen que hi ha un sistema de subscripcions i avisos proactius i personalitzats. No sé si això han pogut valorar si està funcionant bé o si a l'informe s'ha pogut comprovar en aquest període. Pel que fa al simulador considerem que és una idea que pot estar molt bé, tot i que les al·legacions diuen que potser no és fàcil de fer, però vostè ara també ha dit que en alguna comunitat autònoma es fa, m'agradaria saber si..., que evidentment no es pot garantir al cent per cent però és com molts simuladors, quan fas càlculs amb altres que et poden orientar, per tant, creiem que podria ser una eina molt útil de cara a l'estudiantat i a les famílies.

I l'altre eix que volia destacar, que és el tema més de la sostenibilitat social i la equitat en l'educació, i el que parlem d'ascensor social, tenir en compte tots aquests altres factors que determinen aquestes barreres per accedir a la educació superior i destinar recursos a eliminar-les entenem que no és feina i objecte de l'informe traure aquestes conclusions, però sí que considerem que les dades d'aquest informe poden facilitar que es puguin prendre les decisions del Govern a l'hora d'analitzar aquestes diferències entre el tipus de carreres, si hi ha menys a enginyeria i tal. Per tant, pot demostrar d'intentar que arribin més a accedir a aquest tipus de titulacions persones que potser ja ni s'ho plantegen per les dificultats, o econòmiques o de continguts.

Per tant, agrair l'informe i crec que..., si realment es posen en vigor les competències plenes a l'hora de gestionar i definir les beques podem treballar per un país millor i per un sistema d'alumnat que pugui accedir a totes les titulacions.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya té la paraula la diputada Míriam Casanova i Domènech, quan vostè vulgui.

Míriam Casanova Domènech

Perfecte, moltes gràcies, president. Voldria començar també agraint l'elaboració de l'informe a la Sindicatura de Comptes i també a la síndica Anna Tarrach per totes les explicacions i l'exposició que ens ha fet avui. El sistema de beques i ajuts a la formació universitària inclou bàsicament les beques generals, que van a càrrec del Ministeri d'Educació i, per una altra banda, les beques equitat a càrrec de la Generalitat, i ambdues estan gestionades per l'AGAUR.

Però també, tot i que aquestes són el gran pes, el gran gruix de les beques, les tenim aquí, les beques generals i beques equitat, hem de tenir en compte una miqueta tota la visió de conjunt, tal com diu l'informe, perquè també estan els ajuts i préstecs, la resta d'ajuts i préstecs que gestiona l'AGAUR, com també les beques finançades per les universitats, les beques salari, els ajuts específics, els ajuts d'emergència i altres ajuts que estan finançats per entitats privades.

A més a més, hem de tenir present que hi ha alumnat que reuneix les condicions establertes a la normativa per poder gaudir les exempcions i bonificacions de matrícula, famílies nombroses, els alumnes que treuen matrícula d'honor, persones amb discapacitat i persones víctimes de violència de gènere. Per tant, tenim un ampli ventall de beques, ajuts i beneficis per la formació universitària. I al Grup del Partit Popular ens hagués agradat que, per començar, tenir aquesta visió de conjunt i que no només s'hagin pogut recollir les dades de les beques generals i les beques d'equitat, sinó de tot aquest ampli ventall de beques, ajuts i beneficis, justament per poder valorar tot en el seu conjunt i la magnitud.

A més a més, també, a més de tenir les dades quant a nombre, ens hagués agradat també tenir-ho quant a despesa i, sobretot, quina part d'aquesta despesa ha estat a càrrec dels pressupostos generals de l'Estat, a càrrec dels pressupostos de la

Generalitat i a càrrec de les pròpies universitats públiques. En qualsevol cas, estem davant d'una fiscalització operativa que sempre és molt interessant i que és complexa i que té un gran objectiu, com és avaluar l'eficàcia, l'eficiència, especialment a les beques generals i beques d'equitat i en la formació universitària de grau.

L'informe conclou amb observacions i recomanacions que són molt rellevants. Jo només en voldria destacar tres o quatre i és, primerament, que realment té limitacions i que, per tant, es pot millorar l'eficàcia i, sobretot, és perquè no s'acaben d'ajustar a la realitat socioeconòmica. Hi ha alumnes de llars catalanes en risc de pobresa que no tenen dret a la quantia de la beca general i, per altra banda, l'import de les beques no és suficient per cobrir les necessitats econòmiques que suposa per una llar l'educació universitària d'un dels seus membres. Per això, considerem molt adequada la recomanació perquè totes les llars catalanes en risc de pobresa siguin beneficiàries potencials d'un ajut específic. A més, la Generalitat podria complementar, tal com diu l'informe, les beques generals per adaptar-les millor al cost de vida que hi ha a Catalunya.

També, com els beneficiaris de la beca equitat són quasi exclusivament alumnat al que se li ha denegat la beca general, és important la recomanació que, de manera automàtica, els sol·licitants de la beca general siguin també de la beca equitat. En segon lloc, el sistema actual de la gestió de les beques generals també té marge de millora quant a l'eficiència, perquè no permet que l'alumnat tingui la confirmació de si rebrà la beca general, ni quina serà la quantia abans de matricular-se. Per això, també es recomana reduir els temps entre la sol·licitud de la beca i la seva resolució, i posteriorment, el pagament de la major part de la quantia.

Per no estendre'm, ja s'ha parlat també de la qüestió de la informació que ha d'estar complerta en un llenguatge entenedor, planer. Ens ha sorprès molt l'afirmació que el 48 per cent dels centres docents manifesten que no reben informació sobre beques universitàries per part dels dos departaments rellevants a la matèria, que és el Departament d'Educació i el de Recerca i Universitats. En qualsevol cas, la mateixa síndica ens ha informat que ja s'està millorant tot aquest canal d'informació i esperem

que es pugui dissenyar un portal que realment recull la informació completa i el llenguatge entenedor.

I després, també hi ha hagut una afirmació, (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Ja vaig acabant, i és en relació amb la no compensació a les universitats públiques per la pèrdua d'una part dels ingressos de la matrícula, i es quantifica en a prop de 100 milions d'euros entre els cursos 17-18 i 21-22. Voldríem saber si tenen disponible aquesta informació per universitats.

I ara sí que ja per concloure, des del Partit Popular defensem que la millor política pública per reduir les desigualtats de renda, a mitjà i llarg termini és garantir que l'alumnat, especialment en llars amb pocs recursos econòmics, pugui accedir i continuar en el sistema públic educatiu, perquè és realment l'oportunitat real per a una ascensió professional i personal.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX, té la paraula el diputat Javier Ramírez Gutiérrez. Quan vostè vulgui.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, presidente. En primer lugar, agradecer al letrado de la comisión que nos ha hecho llegar la cuestión jurídica referente a lo que se ha comentado previamente. Por tanto, se agradece.

Y luego, en cuanto al punto que se somete a debate, creo que es fundamental entender que las administraciones hacen dos tipos de cuestiones. Y es gastar o invertir. Y creo que aquí está claro y yo creo que considero que todo el mundo lo ve así, que esto es una inversión. Nuestra sociedad tiene que estar formada y nuestra sociedad no se puede permitir el hecho de que no puedan acceder a esa formación, a esos estudios por una cuestión económica o una cuestión de acceso. Y creo que durante estos años no se han hecho bien las cosas. Es evidente, solo hay que leer el informe.

Pero tampoco hace falta leer el informe. También simplemente con ver y escuchar y ver cuál ha sido el proceso de nuestros estudiantes, yo sigo también, y como

seguramente todos ustedes, pues hemos visto las dificultades que hay al acceso a una beca. La falta de información y luego el tiempo de resolución. Y creo que eso evidentemente queda constatado en el informe. Creo que hay una cosa que de verdad me llama la atención y me resulta algo pudoroso. De hecho, cuando escucho las intervenciones y escucho las cuestiones relativas a estas cosas, ¿qué hay que hacer? ¿Habría que mejorar? Claro, bueno, pero es que los que debían haberlo mejorado y los que lo tendrían que haber hecho, no lo han hecho.

Entonces, claro, algunos se han preocupado de que quieren más competencias. Luego hay que recordar en cosas que tienen competencias, como la DGAIA, la que han liado. Y otros, en vez de centrarse en mejorar el sistema de becas, en mejorar la financiación para los alumnos, pues su único objetivo ha sido destruir la concertada. Solo hay que ver en numerosos comentarios o declaraciones, yo recuerdo, por ejemplo, uno de los peores consejeros, por no decir el peor con diferencia, ha sido el señor Josep Bargalló Valls, d'Esquerra, y ha sido el peor. Y él tenía un único objetivo, que es cargarse la concertada, él personalmente sabrá por qué, todos lo sabemos, pero ese fue el objetivo.

No, no fue el objetivo el hecho de mejorar, no, no, el objetivo fue sus delirios ideológicos e ir en contra de ese tipo de educación. Claro, cuando vemos que hay alumnos que ya el simple hecho de pensar el coste que supone el acceso a la universidad, esto crea rechazo, y se tiran para atrás. Hay una serie de alumnos que viven en barrios o que viven en situaciones que no están acomodadas, una serie de alumnos que lo pasan mal, una serie de alumnos que están en colegios difíciles, que ya incluso no se pueden imaginar el hecho de tener acceso a la universidad, y eso es una auténtica vergüenza.

No hablamos del acceso a las unidades privadas. Evidentemente, esto, pues, quien se la quiere pagar libremente, que la pague, etcétera, no entro ahí. Hablamos del sistema educativo público. Luego, evidentemente, como sociedad y como Administración tenemos que proteger que esos alumnos puedan tener acceso a ese tipo de enseñanzas.

Y, por tanto, por eso yo una de las cosas que pediría, que creo que el informe también debería incidir, es el hecho de la falta de información. Creo que muchos

centros no informan adecuadamente en cuanto a los procesos de solicitud de estas becas. Creo que eso también es un problema. Creo que incluso hay alumnos que tienen dificultades a la hora para poder acceder a ese tipo de solicitudes. Y luego, evidentemente, hay un caso que es fundamental, que es lo que también se cita en el informe, que es el tiempo, uno, de resolución y luego el tiempo de recibir esa beca y, por tanto, el tiempo de pago. Creo que es algo que deberíamos abordar.

Yo de las cinco recomendaciones que se han sometido a debate hay una que creo que habría que citar, quizá sí. *«L'AGAUR hauria d'implementar mesures que reduïssin d'una banda el temps entre la sol·licitud de la beca y la seva resolució y, d'una altra, el temps que transcorre entre aquesta sol·licitud y el pagament a l'alumnat de la major part de la quantia atorgada o, alternativament, que l'alumnat becat rebés els ingressos de forma compassada a las seves necessitats durant el curs acadèmic.»*.

Creo que esto lo resume muy bien. Ya no es solo la dificultad de poder hacer esas becas, sino que una vez cuando te la conceden tampoco pagan a tiempo. De verdad, no nos lo podemos permitir. Por tanto, yo creo que la Generalitat de Cataluña tiene suficientes herramientas para poder revertir esta situación e, insisto, creo que el sistema de becas en Cataluña es deficiente y debería ser objeto de reflexión para la Generalitat y para el equipo del grupo parlamentario que ahora da apoyo al Gobierno para, realmente, apretar en el sentido de que creo que es considerable el hecho de seguir invirtiendo, y mejorar esa financiación para los alumnos que merece absolutamente la pena.

Muchas gracias.

El president

Gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya. Quan vostè vulgui.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. Bon dia, i en primer lloc, gràcies, com sempre, a la Sindicatura per la tasca de fiscalització i a la síndica Tarrach per la seva exposició.

Fitxer 6

L'informe que ens ocupa avui té com a objecte la fiscalització del sistema de beques per estudis universitaris a Catalunya, una qüestió clau en qualsevol estat del benestar, si considerem l'educació, també l'educació superior, com una eina de primer ordre per fer possible la igualtat d'oportunitats a tota la població. I que, per tant, resulta imprescindible com element per remoure els obstacles al seu accés per part dels poders públics i, per tant, la inversió en un sistema que ho faci possible, quelcom al què, per cert, l'increment de taxes els anys posteriors no va contribuir, precisament.

Per tant, la pregunta clau és quin impacte tenen les beques sobre aquesta realitat, facilitant aquest accés als estudis i, per tant, la seva utilitat a l'hora de fer possible aquesta democratització de l'accés a estudis universitaris. Al terreny de les conclusions, una de les qüestions que ens indica, a les que ja s'ha fet referència anteriorment i, per tant, no m'hi detindré excessivament, és la falta de definició d'objectius estratègics i operatius del programa de beques i que, per tant, sigui difícil valorar la idoneïtat o la inidoneïtat, tenint en compte aquesta falta de definició. Si, per exemple, trobem que no és generalitzada la utilització de programes de beques salari, que seria adequat si l'objectiu no és assolir una atenció a la diversitat cada cop major a la nostra societat, però que, en canvi, si l'objectiu fos aquest, sí que seria una línia d'actuació sense idoneïtat pel dèficit en aquesta qüestió.

La fiscalització es centra en les beques generals i en les beques d'equitat, que és cert que tenen criteris diferents. L'anàlisi l'hem trobat força exhaustiva, i no només des d'una dimensió quantitativa, sinó també des de l'anàlisi de la cobertura de l'acció del sistema i, també, molt principalment pel que fa a l'impacte acadèmic i econòmic sobre els estudiants beneficiaris de les mateixes, malgrat la inexistència d'indicadors de gestió de resultat i d'impacte, que creen no poques dificultats en aquest sentit. Una primera qüestió a destacar, no per menys coneguda remarcable, la diferent cobertura de beques a universitats públiques i universitats privades, amb una proporció molt més elevada a les públiques que a les privades, el que indica que, majoritàriament, les persones de menor capacitat econòmica no es plantegen cursar

estudis en una universitat de caràcter privat, d'aquí aquesta diferència de beneficiaris.

L'informe posa en relleu alguns aspectes a superar, per exemple, la necessitat d'aquesta estratègia a què feia referència anteriorment, que no en disposaríem actualment, adaptada a les necessitats de la població universitària catalana. El que requereix, per tant, una bona diagnosi, però també unes mesures a adoptar i uns indicadors el més ajustats possible, així com la conveniència de donar a conèixer una informació sistemàtica i completa sobre aquestes beques. Els dèficits en aquest camp explicarien la no sol·licitud de beques per part d'estudiants desplaçats del domicili familiar o de les beques equitat per part de possibles beneficiaris.

Al terreny del positiu cal destacar que l'alumnat becat obté uns resultats acadèmics semblants o millors que els de la resta de l'alumnat, malgrat les seves condicions inicials més desfavorables, i per tant aquí tenim un indicador que potser sí que tenim una eficàcia positiva. L'informe conté algunes recomanacions a les que m'hi referiré. Més enllà del cost dels estudis universitaris, la inexistència d'un sistema que permeti assumir altres costos a assumir per estudiants i les seves famílies. Perquè l'impacte econòmic d'aquests estudis sobre les llars en situació de vulnerabilitat econòmica no és comparable al d'aquelles que no es troben en aquesta situació, que han de realitzar un esforç econòmic molt superior.

El fet que les llars catalanes en risc de pobresa, potencials destinataris d'aquests ajuts, no totes elles siguin sol·licitants de les beques, o que els ajuts per canvi de residència no cobreixin el cost real de l'habitatge. Una qüestió molt greu, tenint en compte l'emergència habitacional en la que estem immerses en aquest moment. Molt interessant la referència a la incorporació de mesures específiques per la incentivació dels estudis d'enginyeria i arquitectura, efectivament menys seleccionats. Les dades són molt il·lustratives al respecte.

I entrant en el terreny de les recomanacions, el fet que el sol·licitant de beca general no pugui ser simultàniament de beca equitat i que per tant s'allargui necessàriament la tramitació de la mateixa, termini que s'escurçaria seguint aquesta recomanació, igual que succeeix respecte al temps de tramitació. Aquells que hem estudiat becats sabem en primera persona el neguit que genera, tant a la família com al propi

estudiant aquesta situació (*Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.*) Vaig acabant, president..., aquesta situació d'incertesa respecte a l'accés a la beca pel que fa a la possibilitat de sufragar les despeses materials d'estudis, fins i tot d'elements materials acadèmics, com poden ser manuals, que és un element fonamental en una etapa molt primerenca del curs.

I acabo amb una nota de preocupació. En una universitat que presenta serioses dificultats de finançament, la compensació a les universitats per les matrícules no abonades pels estudiants becats no haurien de traduir-se en una pèrdua d'ingressos per aquestes institucions. Per tant, informació i agilitat en la tramitació, cobertura de despeses associades, cobertura de tota la població acadèmica potencial i finançament just. En definitiva, un conjunt de recomanacions que permetrien que un horitzó més gran de població accedís a estudis superiors, mentre es garanteix la capacitat econòmica d'una universitat pública més diversa i democràtica. L'objectiu s'ho val.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, no havent-hi cap representant de la candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra, i cap representant del Grup Mixt present a la comissió, passem al torn de paraula del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula la diputada Conchi Jiménez Cruz, quan vostè vulgui.

Conchi Jiménez Cruz

Sí, Moltes gràcies. Primer de tot, donar les gràcies a la síndica per l'exposició i a la Sindicatura per tot aquest informe. L'objectiu principal d'aquest informe és fiscalitzar si aquest sistema aconsegueix complir la seva missió de facilitar l'accés i la permanència a la universitat als estudiants amb dificultats econòmiques, garantint així la igualtat d'oportunitats i evitant que la manca de recursos sigui un fre per la seva formació superior. Nosaltres, amb aquest títol, ja creiem que és importantíssim l'informe que tenim sobre la taula. Creiem que l'objectiu principal ha de ser la igualtat per totes les persones i que no hi hagi diferències per la seva condició social o la situació econòmica de les famílies.

Jo no repetiré una altra vegada moltes de les coses que s'han dit, però sí que faré quatre pinzellades. En els darrers anys s'ha produït un augment significatiu, tant en el nombre de beques concedides, com en el pressupost destinat a les ajudes. Vostè mateixa ha comentat que, a més, els dos últims cursos després de l'informe s'ha incrementat la partida considerable en la donació de les beques. Aquesta ampliació ha permès que més estudiants amb dificultats econòmiques puguin accedir a la universitat i seguir els seus estudis, sense haver de renunciar-hi per motius econòmics. No obstant això, l'informe posa de manifest que cal millorar certs aspectes relacionats amb la gestió, com ara els terminis de resolució, que en alguns casos encara són massa llargs.

Una de les principals preocupacions és garantir que els ajuts arribin a tots els col·lectius que més ho necessiten, i això també queda palès a l'informe. Això inclou estudiants també, perquè nosaltres considerem que els estudiants de les zones rurals amb menys recursos i que tenen una distància, també s'ha de tenir una cobertura més profunda perquè tinguin les mateixes oportunitats. Persones amb discapacitats, estudiants immigrants o a famílies de risc d'exclusió social. L'informe també apunta a la necessitat d'adaptar els processos i criteris, per evitar que la complexitat burocràtica o la manca d'informació dificultin l'accés als ajuts per part d'aquests col·lectius.

I, a més, que es cobreixi també, jo crec que és un tema que ha quedat molt ben reflectit i queda a l'informe i amb la presentació que s'ha fet, que es cobreixi el total del cost, perquè no és només donar aquesta empenta a una part dels estudis superiors, sinó s'ha d'intentar buscar que cobreixi aquestes ajudes, aquestes beques, cobreixin el cent per cent, perquè, sinó, hi haurà alumnes, hi haurà estudiants que hauran de deixar els seus estudis perquè no podran garantir aquesta continuïtat i que no hi hagi gent que hagi de tenir, no hi hagi persones que hagin d'abandonar, l'abandonament escolar a aquests nivells, tenint capacitats, per un tema econòmic. Això, també, jo crec que és un tema que per nosaltres s'ha de posar en valor i s'ha de treballar.

El Govern de Generalitat entenem que està consolidant una política educativa basada en la justícia social i en la igualtat d'oportunitats. Estem completament

d'acord en les mesures i en les recomanacions com l'increment del pressupost destinat a beques i ajuts universitaris. Fem un esforç important per arribar a més estudiants, encara que, com he repetit abans, ja s'ha fet els dos últims cursos. Creació de beques específiques per col·lectius vulnerables i estudis en àrees amb necessitats especials. Implementació de mesures per agilitzar els tràmits administratius, reduint els terminis i facilitant l'accés a la informació. Jo crec que aquest també és un punt importantíssim.

Jo, referit a aquest punt, hi ha una part de les esmenes que es van presentar per l'AGAUR que no s'han recollit, i jo entenc que..., una part, sí i una part, no. Aquí ja es posava també els punts 3 i 4 de les recomanacions que fan vostès a l'informe. Hi ha una part que parla de l'AGAUR, de recomanacions que han de fer, precisament en aquest punt, en l'agilització dels tràmits i reduir tot això. Però, clar, són factors que s'han de tenir..., jo crec que és important totes aquestes recomanacions, les al·legacions que vam presentar, perquè ja marquen la línia també que hi ha una feina a través de la Generalitat que es vol treballar per avançar.

Com, per exemple, reconèixer la importància dels terminis en la sol·licitud, la resolució i els pagaments, però exposa també la problemàtica que es poden trobar, i jo crec que també és important. Però, bé, el fet que ho plantegin com a recomanacions i posin la problemàtica, quan tu poses la problemàtica ja la tens detectada i, evidentment, s'ha d'intentar buscar solucions per arribar a aquesta agilització en temes de tràmits administratius.

També el desenvolupament dels serveis d'acompanyament i suport per assessorar els estudiants. *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Acabo, eh? No només perquè accedeixin a la universitat, sinó perquè puguin, és importantíssim que tinguin aquest acompanyament i que tinguin tot el necessari. I res, només per acabar, jo crec que invertir en educació és apostar pel futur de Catalunya i, per tant, tot el nostre suport i tot el suport a treballar al Govern de la Generalitat, per afavorir que totes les persones, que no quedi cap alumne que vulgui estudiar i no pugui.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Ara, novament és el torn de la síndica Anna Tarrach Colls, quan vostè vulgui.

La síndica Anna Tarrach Colls

Moltes gràcies. Intento sintetitzar molt les qüestions, que m'ha semblat que eren preguntes. Sobre si el sistema, si Catalunya desenvolupa un sistema propi i el regula, si serà més eficient o més eficaç, no li puc contestar aquesta pregunta, perquè depèn de com ho facin. Jo crec que el nostre informe proporciona un diagnòstic i una sèrie de qüestions que podrien millorar, sobretot, la seva eficàcia, però dependrà de quines siguin les prioritats polítiques, de com ho puguin gestionar, quines siguin les limitacions pressupostàries, dependrà de moltes coses, però per nosaltres el que pretenem és que sigui una informació que ajudi a prendre les decisions.

Però, evidentment, les decisions i com s'acabi formulant en aquest nou escenari, que començarà a partir del gener del 26 de les competències plenes, després de quaranta anys, però les competències plenes, aquí s'obre tot un escenari que aquest informe també afegeix, entenem, i és la nostra aspiració, informació. Per això hem quantificat algunes de les qüestions per arribar a la població vulnerable. Què suposaria, quin impacte pressupostari tindria, o per arribar a la cobertura de totes les necessitats que té un estudiant, quin impacte pressupostari podria suposar. Ara bé, els escenaris pressupostaris i les limitacions pressupostàries no estan dins del nostre àmbit.

Sobre les diferències en la cobertura, si pot resultar de manca d'informació, sobretot a nivell territorial, la veritat és que és una altra cosa que nosaltres observem, però que no sabem quines són les raons. O sigui, sí que hi ha un gràfic que es mostra la cobertura a nivell comarcal, que sí que en el mateix nivell de renda la taxa de cobertura és molt diferent en un mateix nivell de renda per comarques, i aquí la veritat és que s'hauria d'explorar una mica més, perquè sorpren les diferències a igualtat nivell de renda.

Altres qüestions sobre tot el sistema en sentit ampli de les beques i ajuts, hagués sigut interessant examinar-ho tot, però nosaltres, atès les limitacions que també tenim de recursos, també hem de prioritzar i hem prioritzat en aquelles beques i ajuts

que tenen més rellevància o pel seu impacte pressupostari o pel seu funcionament. N'hi ha d'altres, ja ho hem exposat, que també estaria molt interessant i no descartem de fer-ho en el futur, però en aquesta ens hem limitat en això, que eren les més rellevants.

Respecte al tema de la pèrdua d'ingressos per les universitats, el que nosaltres hem fet és una estimació també del càlcul, a partir dels estudiants becats, a partir de l'import dels crèdits,...

Fitxer 7

dels preus dels crèdits i la diferència. Evidentment, això és una estimació de la diferència que hi havia entre la suposada pèrdua d'ingressos i la compensació. El tema de la compensació també és un tema que estava recorregut al Tribunal Constitucional, perquè qui va decidir l'import a compensar va ser l'Estat i clar, cada comunitat tenia una situació diferent. Llavors, els imposava una càrrega, o sigui, era una qüestió de deslleialtat institucional, fer una norma que perjudica les comunitats autònomes que tenien uns crèdits més elevats i que, per tant, si volien compensar-ho completament havien de posar diners sobre la taula. Llavors, estava també en un conflicte en el Tribunal Constitucional. I això ara ja no és un problema, pràcticament, perquè hem anat baixant tant els preus dels crèdits, que ara ja es compensa el preu del crèdit. En retrospectiva, sí que ho suposava.

I crec que..., he intentat contestar totes les seves aportacions, que agraeixo molt.

El president

Molt bé, Moltes gràcies. Permetin-me, abans de passar al segon punt d'ordre del dia, fer-los avinent que, com ha fet menció el diputat Ramírez, el lletrat ha tingut a bé de traslladar als membres de la Mesa i portaveus de la comissió l'article mitjançant el qual es regula el que els explicàvem abans en relació amb el procediment de tramitació dels informes a l'hora de ser considerats per la comissió.

Per tant, simplement, l'article 186.8 estableix que els grups tenen un termini de deu dies des de la publicació de l'informe per formular propostes de compareixença a la comissió, termini el qual és prorrogable, que és el recurs al qual tots els grups

present, m'atreveixo a pensar n'han fet o en fem ús recurrent i, per tant, la inclusió o no a l'ordre del dia dels informes no respon ni a cap ritual secret, ni a cap procediment esotèric o obscur, sinó simplement a la tramitació fidedigna del Reglament del Parlament. Ho dic a efectes que també consti en la gravació i en la transcripció de la comissió.

Memòria i compte de la Sindicatura de Comptes corresponents al 2024

256-00018/15

Ara sí, passem al segon punt de l'ordre del dia, que és la presentació de la Memòria i el compte de la Sindicatura de Comptes corresponents al 2024. Comença amb la presentació comença per part del síndic major Miquel Salazar, que ha estat el síndic designat pel Ple de la Sindicatura de Comptes per presentar aquest informe memòria. I té la paraula el síndic major Miquel Salazar i Canalda, quan vostè vulgui.

(L'exposició del síndic major és acompanyada d'una projecció de xarts, els quals poden ésser consultats a l'expedient de la comissió.)

El síndic Major (Miquel Salazar Canalda)

Gràcies. Molt bé. Bon dia novament. Bé, avui parlarem de nosaltres. No sovinteja, perquè no ens agrada gaire parlar de nosaltres, però avui parlarem de nosaltres. És com aquell que deia, *vengo a hablar de mi libro*, doncs avui farem això. M'agrada molt presentar la Memòria i poder compartir amb la comissió que el Parlament té ad hoc, que és una comissió més estatutària, a la que nosaltres hi prestem molta atenció i molt de valor, òbviament, poder compartir, encara que sigui molt poca estona, perquè tampoc vull robar-los molt de temps, explicar una mica el que fem durant el decurs de l'any i que està recollit a la Memòria.

La memòria és un treball exhaustiu, és un treball que fa la Secretaria General amb tots els seus elements i que recull tota l'activitat de l'any i que conforma aquest document, que intentem que sigui fàcil de llegir, sintètic i des d'un punt de vista gràfic, amable a la vista. Si ho hem aconseguit, bé, i sinó, doncs ho tornarem a millorar, perquè aquest és una mica el propòsit. El fem amb mitjans propis, òbviament.

Potser no és tan obvi, però sí que a nosaltres ens agrada dir-ho, ho fa la nostra gent, la gent d'edicions, els mateixos que munten els informes, un cop estan aprovats, perquè puguin ser fàcilment llegibles, i en els quals també estem en aquest moment intentant desenvolupar un nou model d'informe, que sigui també més accessible des del punt de vista de la lectura. És un tema que alguna vegada hem comentat en aquesta comissió, que ens preocupa.

La memòria consta de tota una sèrie d'apartats. Primer hi ha el que tenen xifres, després parlarem dels instruments de planificació. No m'estendré, perquè ja els vam parlar, jo crec que..., no sé si, però és que probablement l'anterior legislatura i aquesta no ho hem parlat, però sí que es va parlar en aquesta comissió quan vam aprovar el Pla Estratègic 2022-2028 i que l'estem seguint fil per randa, i estem executant aquestes dades.

Sí que m'estendré sobre l'activitat de fiscalització, sobretot l'àmbit subjectiu. És molt important per nosaltres que puguem explicar l'àmbit subjectiu de fiscalització i fer una especial èmfasi en el retiment de comptes i per últim explicar la liquidació del pressupost. A banda, hi ha dos elements més que són importants. Un és les relacions de la Sindicatura amb altres institucions, una òbviament, i la primera és el Parlament, que també en dedicaré un parell de comentaris, però hi ha altres, el Govern, els òrgans estatutaris, sabeu que els òrgans estatutaris són l'Oficina Antifrau de Catalunya, el Consell de Garanties Estatutàries, la Síndica de Greuges i nosaltres.

El Tribunal de Comptes, si ho recorden, si no ho recorden, l'Estatut d'Autonomia dedica dos articles a la Sindicatura de Comptes i un d'aquests articles especifica les nostres relacions amb el Tribunal, per tant, nosaltres tenim relacions amb el Tribunal, que tant les recull l'Estatut d'Autonomia, com la pròpia Llei de la Sindicatura i també està recollida en la nostra Memòria, les relacions que tenim. Unes relacions especials que tenim amb els òrgans de control extern de la resta de l'Estat. A Espanya hi ha tretze autonomies que tenen òrgans de control extern, com nosaltres.

Amb aquestes hi ha una associació i aquesta associació, que té un propòsit eminentment tècnic, desenvolupem totes aquelles guies de treball, que després utilitzen els nostres auditors per facilitar i fer més homogeni el treball d'auditoria

pública. Aquestes guies, que són una translació de les normes internacionals, de les ISSAI que fan les associacions internacionals d'auditoria pública i que trasllada la Intervención General de la Administración del Estado a Espanya, els tècnics, els auditors d'aquests, dels Ocex, que els diem Òrgans de Control Extern, les traslladen a unes guies que en diem GPFs.

Veureu, si han vist les partides, que hi ha una partida que diu, traducció del castellà al català de les guies, és això, les guies aquestes estan elaborades en castellà per aquesta associació i nosaltres les traduïm al català, perquè les puguin utilitzar els nostres auditors en la llengua que fan servir per fer els informes.

Altres elements rellevants de l'Informe. El tema de la relació amb el Tribunal i l'activitat jurisdiccional del Tribunal de Comptes amb origen al dret fiscalitzador, que també ho recollim a la pàgina 20. Les relacions amb l'EURORAI, explicarem això dels..., es recull també els òrgans de la Sindicatura.

L'any en xifres. L'any passat vam fer trenta informes, vam aprovar trenta informes. Si són pocs o massa, això..., són els que hi ha. Altres anys hem fet més, altres anys hem fet menys, i això és molt relatiu i està sempre subjecte al model d'informe. I ara no és una queixa pel Parlament, però el Parlament ens encarrega un informe on ens demana, faci, fiscalitzi'm vint anys, que ho fa, eh?, i no és una queixa. El Parlament pot demanar el que vulgui. Nosaltres li hem de dedicar el temps que li hem de dedicar i, per tant, si hem de fer vint anys de fiscalització d'un tema..., el Segarra-Garrigues, la Línia 9, ens ho van demanar a vint anys, no passa res, cap problema. Doncs això porta una càrrega de feina i ja està, no...

Per tant, el que fem trenta informes o en fem quaranta, no depèn..., depèn de la magnitud. També és cert que se'ns fa més feixuc, per una banda, perquè són més difícils de desenvolupar i perquè també la nostra gent n'està aprenent, àdhuc també nosaltres, molts dels síndics i síndiques que formem part del Ple, les auditories operatives. Nosaltres venim d'una cultura que és la cultura de la fiscalització financera. Per tant, fiscalització financera, és cert, llegir uns estats, els que ja portem una mica de temps en aquest negoci, anem bastant ràpids quan..., em diuen, no, no, ara utilitzarem una altra metodologia que és per fer operatives. Ara la ciberseguretat, que és un element que, com han vist, també hem incorporat, ara, eh?, tot això també

fa que..., tanmateix, això no vol dir res més que un any en poden sortir trenta i l'altre any en poden sortir més.

El 23, que no vam presentar la Memòria, perquè el 24, quan l'havíem de presentar, el Parlament estava dissolt, van aparèixer quaranta informes. Per què? Perquè a l'últim període, al desembre, alguns síndics van acabar coses i van dir, bé, i van fer uns plens i els van, vull dir, no, no, o sigui, no li donem..., bé, si volen, tenen tota la informació al seu abast, però no li donem cap transcendència al nombre, perquè en el nostre cas sí que el nombre no fa la cosa.

Nosaltres no som auditors privats que anem a auditar empreses, sense menystenir cap feina, eh?, nosaltres som auditors públics, que fem una feina molt especialitzada, molt seleccionada, sobre un mapa de riscos, amb un debat intern, amb un pla anual, que vostès coneixen perquè és públic i perquè, a més a més, l'enviem al Parlament i que el Parlament el distribueix a la Junta de Portaveus i a la Comissió i que, per tant, nosaltres fem una feina molt específica, en funció d'aquest mapa de riscos, en funció d'una sèrie de deliberacions que fa el Ple. I, per tant, aquest és el resultat, no m'estendré més.

Tres-centes deu observacions són les que surten, amb dues-centes disset recomanacions formulades. Com sabeu, ens agrada recomanar, ens sembla que és rellevant, com a conseqüència del que fem. Fixin-se que, quan parlem del que vam fer en aquesta comissió, parlem de divuit. Per què divuit? Perquè va haver-hi un període que no hi va haver comissió. És que l'altre dia, com el president em va dir, presentarem la Memòria, ni ell ni jo, en el meu cas és amb l'edat, amb la seva no ho sé, però, vull dir, no ens recordàvem què havíem fet amb la del 23, fins que al final se'ns va acudir que la del 23 no va arribar perquè estàvem sense Parlament.

El Parlament ja s'havia dissolt i, per tant, estàvem en període electoral. Per tant, va haver-hi un període entre abril, maig, juny, i probablement fins al setembre, o setembre-octubre, que no va haver-hi comissió. I, per tant, per això hi ha aquests..., i en canvi, sí que aquests sis mesos, d'aquí cap endavant, el mes de..., el 2025 ens hem posat al dia, com abans deia el president, perquè vostès han fet un intensiu de debats sobre aquests informes.

Sis sessions de la comissió del Parlament amb assistència dels síndics i divuit informes.

Més coses per explicar. Comunicació. A veure, el tema de comunicació nosaltres no..., hi ha gent que ens critica molt que expliquem poc, que no tenim una política de comunicació. Ni la tenim ni la tindrem. Nosaltres tenim una persona que ho porta, tenim una web, que ens agrada molt, que ens interessa molt que sí que estigui al dia, la treballem molt seriosament, però nosaltres pengem les coses, que és el que hem de fer. Cada cop que hi ha un informe, pengem l'informe. Sí que ens preocupa, en canvi, i això sí, molt, i aquí s'estan fent esforços, en què els documents que nosaltres..., formen part de l'informe, cada cop siguin més fàcils de llegir, més clars. Per això, cada cop, si s'han fixat els que porten un temps al Parlament, estem intentant incorporar altres formes de presentació.

Primer hi havia l'informe sec, a pèl, després va haver-hi la nota resum, ara hi ha l'informe en dos minuts, que és un exercici de síntesi. No perquè no es llegeixin l'informe, òbviament, però sí per una necessitat de dir, i després hi ha tots aquests elements gràfics que estem posant, perquè també permetin, o per exemple els vídeos que ja hem fet, l'any passat ja en vam fer un de prova i aquest any en tornarem a fer. Això sí que ens preocupa, i també ens preocupa que el propi format de l'informe sigui més fàcil, i en això estem treballant, com abans els he comentat. Ara, nosaltres no..., ni tenim una agència, ni la tindrem, òbviament, nosaltres fem el que hem de fer, i jo crec que estem on estem i d'aquí no ens hem de moure. El tema divulgació, jo no m'estenc més.

Els òrgans de govern, com saben, són vuit alts càrrecs, la secretària general, que sempre ens acompanya quan compareixem davant de vostès, i els set síndics i síndiques. L'any passat vam fer trenta-una reunions, això vol dir..., tenint en compte que a l'agost no en vam fer cap, que alguns mesos en vam fer bastantes. Aquest és el bon senyal que l'activitat de la Sindicatura està molt viva i està molt funcionant. I també hi ha la Comissió de Govern, que és la que tracta, és una comissió més reduïda i tracta els temes més d'administració de la casa.

Bé, ara sí que hi ha un tema que m'interessa explicar una mica més concret. Són set-vuit persones. Set-vuit persones per administrar, com veuran més endavant, una

fiscalització complexa, difícil, d'un abast subjectiu molt gran. Ho deixem aquí. Jo no..., no em veuran que plori, no m'agrada, no en sé, no ho he fet mai, però sí que hem de pensar que un dels propòsits que té la Sindicatura és créixer, ordenadament, no podem passar a ser tres-cents demà, perquè això no té cap sentit, però sí que créixer una mica, ordenadament,...

Fitxer 8

per millorar la nostra... I créixer en què? Bàsicament en auditors. Són set-vuit empleats, fixi's que tots són pràcticament funcionaris, a part d'una persona que és eventual.

Hi ha majoritàriament dones i li hem posat molt d'èmfasi a la formació. Per què molt d'èmfasi a la formació? Perquè aquest és un tema que ens està canviant molt. Ja els ho he apuntat abans. Ciberseguretat, operatives, normatives diferents, hi ha, allau de temes, noves tècniques d'auditoria, les guies pràctiques de fiscalització, aquestes que treballem traslladant normes internacionals d'auditoria, perquè siguin fàcils de treballar per la nostra gent. Dons també, un cop l'aprovem, l'hem de formar.

Perquè en entenguin aquestes guies pràctiques, li explicaré una que encara no hem aprovat en el Ple, però que ja l'hem vista, que l'hem llegida, i que l'està treballant aquest grup tècnic dels Ocex, estem fent una guia de fiscalització d'emergències, que no la tenim, de desastres, perdó. Una guia de com fiscalitzem, com ha actuat l'Administració després d'un episodi d'inundacions, de terratrèmols, d'incendis, etcètera, aquesta és una guia que ha sorgit com una demanda dels fiscalitzadors. Una mica perquè vegin, i aquí és on estem posant èmfasi en la formació.

Ens interessa molt. Som pocs, però ens interessa que tots estiguem..., síndics i personal, molt formats, molt preparats. I per tant això només es fa amb una formació permanent. Qui fa aquesta formació? Els propis auditors, és a dir, hi ha cursos que els fa gent de la casa. Externs, gent d'altres òrgans de control extern, gent d'altres disciplines acadèmiques, els col·legis professionals, col·legis d'economistes, col·legis de censors jurats, que estan treballant en temes d'auditoria pel sector privat que també ens aporten i hi tenim una bona relació i a més a més ens aporten elements que ens interessin.

Bàsicament perquè, com veuen al final el següent quadre, estàvem parlant que el 86 per cent de la nostra despesa és personal. Som una organització de recursos humans. Nosaltres no, com veuran el capítol 2, 6 i el capítol de passius financers és ínfim. La nostra clau és la nòmina, perquè nosaltres no estem externalitzant res, o quasi bé res i el propòsit és no fer-ho. És a dir, nosaltres volem fer fiscalització amb personal funcionari, que garanteixi una sèrie de requeriments de la nostra feina.

Seguim. El pla estratègic per no fer-los extensiu. Bé, aquesta sí que m'interessa detenir-m'hi un moment. Aquest és el nostre àmbit subjectiu, cent persones, com he explicat abans. Dels cent, una seixantena són auditors, hi ha quatre lletrats, quatre informàtics, personal administratiu i el nostre àmbit subjectiu, quin és? Dues-centes vuit entitats, que és la Generalitat. Com el overn de la Generalitat ja està fent un pressupost consolidat i per tant la liquidació que estan fent les darreres que hem presentat i que vostès han pogut veure, fixi's la magnitud que té aquest instrument que diem Generalitat i que hem d'auditar.

Dues-centes vuit entitats, 46.000 milions d'euros, 59.000 empleats, disculpi. La local, la local a la qual tenim destinats dos dels departaments, dels set síndics, dos es dediquen a local, no és petit a Catalunya. Mil set-cents ens, 15.000 milions d'euros, cent mil empleats. I després a nosaltres ens agrada molt segregar, primer perquè tenen l'autonomia universitària i també perquè una mica veiem una altra magnitud que és important, és el que en diem l'Administració universitària, per dir-ho, pública. Són set universitats, 1.800 milions d'euros, 27.000 persones. Com saben, posem molt èmfasi en el retiment de comptes. Nosaltres, cada any, aquest sí que estem portant-lo al dia i a més a més ens estem esmerçant en què així sigui, hi dediquem no molts recursos, però sí que molta atenció, és al Compte General.

El Compte General de la Generalitat, en aquest moment estem parlant d'aquestes dues-centes vuit entitats i, com saben, el del 2022 ja el vam presentar i fins i tot ha estat passat pel Ple del Parlament. Enguany ja estem treballant i està pendent de debatre al Ple el del 23, i esperem que abans del 30 de juliol es porti el del 24. És important per nosaltres complir aquests terminis, perquè durant períodes de la nostra història això no es va poder fer per la raó que sigui, i ens sembla que de cara a que vostès puguin tenir i el país en general pugui tenir una informació actualitzada del

Compte General, que és aquesta eina que permet veure com s'ha gastat, què s'ha fet a la despesa pública durant un any, ens sembla important.

Com alguna vegada he comentat en aquesta comissió dediquem més temps al Pressupost que al Compte General; bé, últimament no, perquè no n'hi ha, però quan n'hi ha..., però bé, és igual, nosaltres ens dediquem al nostre, que és el Compte General i aquest sí que, si podem i si el Ple ho considera pertinent, per aprovar-lo, jo crec que a partir del 7 jo crec que ja el tindrà vostès per poder tractar.

Sector públic local. Aquest és el tema interessant que també crec que el síndic Rodríguez, que avui no ens ha pogut acompanyar, ja els hi va explicar una mica. És important que vegin el retiment de comptes de les entitats locals de Catalunya. És alt, és alt si el comparem amb la resta d'Espanya. Estem, som..., (*Veus de fons.*) Sí, sí, sí, no faci cares, sí, sí, no, no, ja s'hi poden posar de peus. I algunes comunitats autònomes problema tenen. Nosaltres estem en aquest moment al 88 per cent i és alt. En part, per la feina que ha fet el Govern, en part per la feina que ha fet la Sindicatura, i en part perquè també els ajuntaments i el sector local en general s'ho ha pres seriosament.

La liquidació del Compte General no és un tràmit administratiu, com els moltes vegades hem dit, sinó que és un tràmit polític, però també és un tràmit que és un punt d'ordenació de comptes i per tant des d'aquest punt de vista és rellevant. I hem d'agraciar a la nostra gent de la Sindicatura l'esforç que fan en què aquesta feina estigui feta i estigui actualitzada al dia. En aquest moment recordin, i si no ho saben els hi explico molt ràpidament, que alguns trams de població ja hauran de presentar comptes generals consolidats. Fins i tot la Sindicatura ha activat una sèrie de sessions formatives amb els ens que volien que poguessin venir, per explicar-los què representa, què significa això. El sector d'universitats també ho expliquem allí.

Per últim, el nostre pressupost. És un pressupost de retribucions. Les despeses de corrents, no sé si ho saben, nosaltres estem en un edifici dels anys seixanta, que alguns de vostès han visitat és un edifici que estem de sotsarrendataris. Som sotsarrendataris de la Direcció General de Patrimoni. La Direcció General de Patrimoni té un contracte amb un fons de pensions alemany, que és el propietari de l'edifici, nosaltres li paguem a la Direcció General de Patrimoni l'arrendament i ell li

paga a aquest fons. Bé, és una fórmula que tenim. És un edifici molt funcional i que està molt bé i forma part d'una bona part d'aquesta despesa que hi ha aquí d'aquests 2.300.000.

A banda, despeses generals. Contractes de..., a veure, els únics contractes que hem fet, a part del dels vídeos, sí que ens hem gastat alguns diners aquest any amb el tema de la ciberseguretat. Nosaltres no en sabem, n'estem aprenent, n'estem aprenent molt i la nostra gent, que són auditors, estem exigint que sàpiguen i fins i tot estem nosaltres, que ja ho hem fet però que estem pendants que ens el certifiquin, passant l'Esquema Nacional de Seguretat, que és aquesta eina que va aprovar l'Estat fa deu anys em sembla, ja, però que requereix tota una sèrie de requeriments de controls perquè no et hackegin els teus sistemes informàtics. Sí que aquí hem fet un contracte fora, l'únic que hem fet, de buscar algú que ens sàpiga i bé, però el propòsit final serà que nosaltres abordem la ciberseguretat amb mitjans propis.

Transferències corrents. Són temes dels becaris. Nosaltres tenim becaris amb totes les universitats que ens ho demanen i perquè, a més a més, també ens serveix de font per poder reclutar en un futur i els 3.500 euros són els interessos que paguem a l'entitat financera perquè tingui els nostres diners. Com saben durant un temps..., ara això..., l'any que ve probablement tornarem a zero, però durant un temps, malgrat que hem negociat i renegociat, les entitats financeres han cregut pertinent cobrar pels dipòsits, i nosaltres no hem sigut una excepció en aquest tema. No ens han remunerat mai quan els tipus anaven alts, tampoc ens van remunerar, eh?, i en canvi, sí que ens van demanar quan els tipus estaven baixos. Ara, que tornen a estar baixos espero que no tornin a tenir ocurrències, però bé, ja saben que no està a les meves mans.

A les meves mans sí que està, i a la gent de la Sindicatura que ho porta, negociar el màxim possible perquè aquesta partida sigui el mínim possible. Entre altres coses perquè, com poden imaginar-se, em raca molt haver de pagar-ho, però és igual paguem el que toca i ja està, però sí que dius, home. *(Veus de fons.)* No, és igual, més comentaris que tampoc cal que els influi el cap jo amb això.

Bé, per acabar, una reflexió. Probablement hauríem de ser molts més; no, probablement, no, segurament hem de ser molts més, però tampoc podem créixer

d'avui per demà. Venim d'una situació molt precària, no ens enganyem, hem estat deu anys amb les plantilles congelades, deu anys que no ha entrat ningú, deu anys que no hi ha hagut promoció etcètera. I que, probablement també, a algú li va semblar temps enrere, sense entrar en cap, mirar enrere no serveix mai per res, que amb poca gent això es feia. No, cal gent, però si que nosaltres el que farem i el que estem fent ja, ja ho estem fent, és fer entrar, fer entrar personal, però de forma ordenada.

Estem fent dues..., estem treballant dues opcions –ja acabo–. Una, que és fins ara nosaltres per reclutar auditors anàvem al mercat i al mercat trobàvem auditors de les empreses privades que, probablement a nivell de sou no érem competitius, segurament, però si que érem competitius a nivell d'horari. Això ho tornarem a fer, però ara estem amb una prova que és, en lloc d'anar al mercat anirem a les universitats, i hem creat unes places, que estem treballant en el sí del Ple i de la Secretaria General i alguns síndics i síndiques estan molt implicats a desenvolupar, sobretot alguns que venen del món acadèmic, en anar a buscar persones del món acadèmic, o sigui, llicenciats sense experiència, i formar-los nosaltres. És una prova, ens podem equivocar i pot sortir malament, però jo crec que no, que sortirà molt bé.

Això, a la llarga, la combinarem amb aquests diguem-ne, si volen una paraula que a mi m'agrada molt dir, fitxarem aprenents. Els que venim de gent que anava amb granota, amb vestit blau, doncs aprenents que hi havia als tallers. Per tant, l'objecte quin és, és fitxar aprenents i formar-los'. Fins ara fitxàvem gent formada, i per una sèrie de circumstàncies els interessava més venir al sector públic, que no quedar-se al privat, però ja era gent formada. La gent que entrava als nivells 21 o 24 eren gent que ja tenien una formació, una experiència de tres anys, una acreditació etcètera, ROAC...

En canvi, ara el propòsit que estem fent és buscar gent que sigui qualificada des d'un punt de vista acadèmic, i que la formem nosaltres. Bé, és una prova que si ens tornem a veure l'any que ve per explicar-los la memòria els direm..., els podrem ja explicar algun resultat, de dir, això si ho tenim bé, com ha anat i..., però és la prova-error, com totes aquestes coses a la vida. Però sí que la idea és créixer ordenadament, créixer bé i créixer sobretot amb gent molt qualificada. Nosaltres hem

de ser una organització on cada auditor, on cada lletrat, on cada persona que treballa en la nostra organització ha de ser qualificat. I hem de tenir l'exigència que aquesta qualificació no és quelcom que d'entrada, i un cop a dintre ja està, sinó, un cop a dintre comença la qualificació.

Per això si han vist, hi ha un nombre d'hores molt alt de formació, que a vegades fins i tot a nosaltres ens dèiem, a veure si ens estem passant de frenada amb les hores de formació i no fem informes, això a vegades, allò, en els teus neguits hi consta, però sí que ens interessa que la formació sigui el complement...

Fitxer 9

que permeti que, sent pocs, puguem fer treballs de molta qualitat, que jo crec que és el que vostès necessiten, i crec que vostès han de rebre. Per tant, que es pugui acreditar molt bé que aquelles coses que per nosaltres portem estan molt treballades.

Crec que no em deixo res. Estic a la seva disposició per comentar qualsevol punt de la Memòria i moltes gràcies per la seva atenció.

El president

Moltes gràcies a vostè, síndic. A continuació serà el torn dels grups parlamentaris i en primer lloc té la paraula, en nom del Grup Parlamentari de Junts, l'honorable senyor Jaume Giró i Ribas, quan vostè vulgui.

Jaume Giró i Ribas

Gràcies, president. Volia intentar controlar jo el temps, però es nota que no sóc un nadiu digital i no ho he aconseguit. Bé, moltes gràcies, president; gràcies, síndic major. En primer lloc, felicitar-lo a vostè i a tot el seu equip, tant pel quaranta aniversari, que no es fa cada any, com també per aquesta Memòria que ens ha presentat i que, un cop més, demostra rigor en la feina, solidesa en la fiscalització i una cosa que, crec que no és un tema menor, que és la millora en la claredat i la pedagogia dels informes, perquè al final tots, començant pels diputats i diputades, però també vostès, ens hem de fer entendre i, per tant, també el felicito per això.

Amb relació a la contractació de nois i noies, li puc garantir que serà molt competitiva la Sindicatura de Comptes, perquè conec les *big four*, les hores que fan els nois i noies que surten preparadíssims de les nostres universitats, i també els sous que cobren, i per tant, la clau és fer un bon procés de selecció, que segur que el faran i estaran encantats de treballar en una institució com aquesta i de no sortir a la una del matí cada dia.

Miri, la Sindicatura de Comptes, que darrerament no per voluntat pròpia, però ha estat més notícia que d'altres vegades, és per mi l'exemple clar del que un economista que es diu Daron Acemoglu, que l'any 2012, jo ho vaig llegir fa tres o quatre anys, va publicar un llibre que recomano molt, que es diu *Why Nations Fail*, per què fracassen les nacions. La seva tesi és que les nacions no fracassen perquè no tinguin petroli, no tinguin gas, no tinguin recursos naturals o que faci més calor o faci més fred, estigui més al sud o més al nord, o sigui un país petit o sigui un país gran, les nacions fracassen quan no hi ha institucions inclusives, que són aquelles que fan de contrapoder en el sistema democràtic, i que garanteixen la transparència, el rigor i que la democràcia garanteixi de veritat el joc establert, en contraposició a les institucions extractives, on una elit és la que controla els recursos, el poder econòmic i el poder polític.

Doncs bé, jo crec que Catalunya té en la Sindicatura de Comptes una de les seves institucions inclusives més importants que tenim, i per tant, escolti, jo crec que ha de continuar fent la feina que fa, contractar la gent que necessiti, però això sí, simultàniament veient –i això ja sé que no és responsabilitat seva–, veient com altres entitats de l'Administració poden reduir personal, perquè sinó, no podem tampoc arribar a un moment que la despesa pública al minut u de l'1 de gener tindrem el 90 per cent ja compromès. I, per tant, molt important el que he dit, però amb una visió general i que altres entitats, que n'hi ha moltes, que crec que tenen molta gent, puguem anar-ho reduint.

I per últim, i per acabar. La feina que fan és molt important, ja ho he dit. Realment, senyor Salazar, no s'avorreixen. Darrerament fa que tampoc nosaltres ens avorrim, però amb relació..., ja acabo, amb un comentari que s'ha fet a l'inici de la sessió d'avui. Jo li diria, no es distreguin, és a dir, no es deixin arrossegar, ni per la pressió

mediàtica, ni per la pressió puntual política. El seu terreny de joc és un altre terreny de joc, les regles són unes altres, i no crec que la Sindicatura de Comptes, igual que institucions similars que hi ha a Europa, no poden caure en el miratge, sempre efímer, de la pressió mediàtica.

S'ha de fer el pas ferm, segur, amb rigor, amb transparència, per suposat, però no deixar-se endur els seus calendaris per altra mena d'agenda que té a veure més amb l'espectacle mediàtic que no pas amb el rigor del seu paper.

I per part nostra, res més i gràcies.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari d'Esquerra Republicana de Catalunya, té la paraula el diputat Albert Salvadó Fernández, quan vostè vulgui.

Albert Salvadó Fernández

Gràcies, president, síndic major i resta de membres de la Sindicatura. Avui analitzem la Memòria d'activitats d'este passat 2024 de la pròpia Sindicatura de Comptes. Ho fem, com és habitual, amb esperit institucional i constructiu. Tots reconeixem la importància de la funció que este òrgan desenvolupeu en el control extern dels recursos públics i la vostra contribució decisiva a la transparència, i a la bona gestió de les administracions públiques catalanes. I agraïm, com ha comentat abans també el síndic major, el format de la Memòria, cada vegada més accessible i més entenedora.

Este any, segurament se tracta d'una memòria especial, perquè coincidix, ja s'ha dit, amb la commemoració del 40è aniversari de la creació de la Sindicatura, és una fita que convida, no només a la celebració, sinó també a la reflexió sobre el camí recorregut i els reptes de futur. I en este sentit vull començar expressant lo nostre agraïment i reconeixement a totes les persones que n'han format part i que en formen part actualment d'esta institució al llarg dels anys.

Entrant al contingut de la Memòria, cal remarcar-ne l'ambició, el dinamisme. La Sindicatura ha aprovat trenta informes de fiscalització durant el 24, mantenint així un ritme notable d'activitat, encara que el síndic deia que el número no és l'important, però sí que és cert que, davant la complexitat i la diversitat del seu àmbit d'actuació,

és un número que no és menor. Estes fiscalitzacions finalment han donat lloc a més de tres-centes observacions i més de dues-centes recomanacions, cosa que demostra la capacitat de la Sindicatura d'analitzar amb profunditat, però també de fer aportacions per la millora contínua del sector públic. Per tant, també vull destacar l'enfocament innovador i adaptatiu de la institució, la incorporació de la ciberseguretat com a línia prioritària de fiscalització, amb informes específics sobre controls bàsics a diferents ajuntaments i entitats, reflecteix una clara sensibilitat cap als riscos emergents en la gestió pública i que la pròpia Sindicatura decidix d'anar encarant i d'anar-se preparant.

Esta visió estratègica connecta plenament amb l'eix 1 del mateix Pla Estratègic 2022-2028, millorar el procés de fiscalització, i l'impacte dels informes. De fet, l'execució d'este pla també mereix una valoració positiva. A finals del 2024 s'havien finalitzat, o estaven en curs més del 85 per cent de les cinquanta-dues actuacions previstes, això evidencia un bon nivell de compliment i de seguiment dels compromisos interns. En concret, accions com la implantació de la nova eina Fiscalicex, o el reforç de les auditories operatives són passos importants per enfortir les capacitats tècniques de la institució.

A més, és agrair també, o n'ha fet ressò el síndic major en la seua intervenció, la voluntat de fer els informes més comprensibles, més accessibles, la producció de materials divulgatius, com vídeos explicatius i infografies, ajuda a acostar la feina de la Sindicatura a la ciutadania, i també als responsables públics, aquesta aposta per la transparència i la pedagogia connecta amb l'eix 3 del Pla Estratègic.

Pel que fa a la gestió interna la Sindicatura sembla disposar d'un funcionament ben estructurat i una política de recursos humans equilibrada, amb una plantilla de cent vuit persones, de les quals 67 per cent són dones i un total de tres mil, més de tres mil hores de formació posa en manifest una aposta clara per la professionalització, la igualtat i el desenvolupament de competències.

Finalment, voldria comentar breument la gestió pressupostària. El grau d'execució del pressupost, més del 94 per cent i més del 86 per cent de les despeses corresponen a personal, per tant, un indicador que sembla que es tracta d'una Administració austera i orientada al servei públic. Per tant, en definitiva, la memòria

del 2024 nos presenta una Sindicatura de Comptes que continua sent una peça clau per a l'enfortiment institucional del nostre país. Una institució que no només fiscalitza, sinó que acompanya, proposa i contribuïx a fer una administració pública més transparent, eficient i compromesa amb el bé comú.

Per acabar, només preguntar-li al síndic major si troba en falta alguna eina o alguna mesura a implementar per ajudar-los a millorar la seua feina de fiscalització del sector públic i, per tant, millorar també així el funcionament del mateix sector.

Gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari del Partit Popular de Catalunya, té la paraula la diputada Míriam Casanova Domènech, quan vostè vulgui.

Míriam Casanova Domènech

Moltes gràcies, president. També des del Grup Parlamentari del Partit Popular volem felicitar la Sindicatura de Comptes pels seus quaranta anys desenvolupant una funció tan fonamental per garantir la bona administració que és fiscalitzar i realitzar el control extern del sector públic de la Generalitat, de les universitats públiques i de les corporacions locals a Catalunya.

Volem destacar l'esforç que fa tota la plantilla de la Sindicatura, que tot i que és petita per realment la gran funció que té, ens demostra que està sempre amb una millora permanent de formació, adaptant-se a canvis del sistema de treball, fent esforços també per millorar la comunicació de la Sindicatura i l'execució de grans projectes, com ha dit el síndic major, les auditories operatives o la fiscalització de la ciberseguretat en el marc del Pla Estratègic Actual, molt ambiciós, el que engloba des del 2022 al 28.

Dos comentaris, dues preguntes li voldríem fer, si ho considera adient, i és, sabem per la informació de la Memòria, que aquest Pla Estratègic es va concretant en plans anuals, i llavors el pla que correspon al 2024 va ser singular i va contenir cinquanta-dues actuacions i al tancament de l'any trenta-dues es van realitzar completament, tretze van quedar en curs i set van quedar pendents. Si ens vol explicar una miqueta

més quines són les que han quedat pendents i si li sembla bé, també les que estan en curs.

I pel que fa a la liquidació del pressupost de despeses de la Sindicatura de l'any 2024, ens ha sobtat que, tot i que la plantilla és petita, i que compartim que cal dotar-la de manera suficient i amb totes les eines per poder continuar fent amb tant nivell la tasca que desenvolupa, ens ha sorprès la partida dels incentius al rendiment i activitats extraordinàries a la despesa de personal que, pràcticament, tot i que està obligat, en gran part, no es va produir el pagament al tancament de l'any. És un tema molt específic, però com fa referència al personal, ens ha sobtat una miqueta.

I després una dada que sí que és rellevant és la tresoreria, perquè la tresoreria al tancament de l'any és de 13,7 milions d'euros i és pràcticament equivalent al pressupost anual de la Sindicatura i per tant voldríem saber si està previst retornar una part de la tresoreria al departament que correspongui.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari de VOX té la paraula al diputat Javier Ramírez Gutiérrez, quan vostè vulgui.

Javier Ramírez Gutiérrez

Gracias, señor presidente. Bueno, en primer lugar, quiero poner en valor, y es cierto, que el trabajo que se está haciendo por parte de la Sindicatura de Cuentas y de los síndics es brillante. Brillante y excelente. Y hay que ponerlo en conocimiento, porque es cierto. Ahora bien, los datos también son demoledores. Hablamos de, en Cataluña, casi 400.000 funcionarios, entre Generalitat, universidades, entre entes locales, etcétera. Y, evidentemente, nosotros apostamos por la reducción de la Administración, es el objetivo.

El síndic major parlava de que hay otras trece comunidades autónomas que también aplican auditoría externa. Bueno, es que también las cerraríamos, igual que cerraríamos el Síndic de Greuges, porque entendemos que ya hay un Defensor del Pueblo que aplica esa competencia, y por tanto, entendemos que aquellas duplicidades competenciales hay que suprimirlas.

Ahora bien, hay una serie de cuestiones que, si entramos en el fondo, negando la mayor y ya lo acabo de hacer, si entramos en el fondo, que debemos hacerlo también, porque sometemos a debate esta Memoria, hay cosas que a mi me llaman la atención. La primera, ciento ocho empleados, de los cuales treinta y seis hombres y setenta y tres mujeres. Mi pregunta es la siguiente, ¿van ustedes a aplicar la paridad real y total que quiere aplicar...

Fitxer 10

la Administración y, por tanto, van a echar el 50 por ciento de las mujeres? (*Remor de veus.*) No, mi pregunta es esa, lo que quiere aplicar el Govern, tanto en las listas electorales, como en el sector público, ¿ustedes van a echar la mitad de las mujeres en el sistema de la Sindicatura de Cuentas? Y es una pregunta muy seria. Ustedes si quieren reír yo lo respeto, porque es que es chistoso, si no fuera real. Esa es mi primera pregunta, qué van a hacer con la mitad de las mujeres.

La segunda cuestión. Hablamos de 14 millones de euros, que compete a 86 por ciento en nóminas. Claro, aquí se ha hablado de que esto es un sistema austero. Si aplicásemos que esto sea una empresa privada y que, por tanto, estos señores aplican y realizan un servicio de auditoría a empresas, una empresa que cueste 14 millones de euros, ¿a cuánto tendrían que vender los servicios para que sea rentable esa empresa? ¿Cuánto nos costaría el informe o cuánto nos costaría su trabajo? Porque, claro, si esto fuese austero, por lo tanto, podría ser también rentable. ¿A cuánto tendrían que vender el informe o el trabajo de auditoría para que, al menos, compensaran cuentas?

Cada informe, a treinta, dividiría usted 14 millones de euros, si lo hiciesen a cero, que no tiene ningún tipo de sentido que una empresa estuviese a cero, pues divida treinta informes en 14 millones de euros. Hombre, el informe sale..., no sé si austero es la palabra.

Luego, referente al 88 por ciento del cumplimiento de las 1.112 entidades, que parecía un escándalo en cuanto a la magnitud, para ciento ocho personas, eso es cierto, de acuerdo. Ahora bien, no podemos pedir la excelencia, el rigor contable y

el rigor aplicable a las empresas privadas, y luego la Administración que no cumpla su propia normativa, no se entiende.

Evidentemente, hay situaciones concretas, como ustedes saben perfectamente, muchísimos ayuntamientos pequeños, que no tienen el mecanismo, no tienen la capacidad técnica o jurídica, como pueden ser, evidentemente, los interventores, secretarios o tesoreros. Incluso falta de habilitados nacionales, que esto lo puede justificar, sí. Pero si usted viene con su coche de veinticinco años diésel y pasa por la zona de bajas emisiones de Barcelona, no tendrá ninguna excusa de haberse olvidado, le multarán. Luego, ¿qué consecuencias hay para estos ayuntamientos, si se les olvida o no aplican? Ninguna. Y por eso es uno de los motivos de, realmente, me sabe muy mal el excelente trabajo que ustedes hacen, porque es completamente estéril, y lo estamos viendo continuamente.

Aprobamos propuestas de resolución, que implica que el Govern haga aquellos trámites jurídicos y políticos suficientes para poder rectificar, incluso, incumplimientos flagrantes de la Ley de Contratos. ¿Y qué hacen con esas PRs? Papel de fumar.

Por tanto, mire, yo voy a acabar simplemente con una cosa que me parece fantástica, eso sí que es cierto. Ha dicho el síndic major, ha hablado de, dentro de las plazas que convoca la Sindicatura de Cuentas, fomentar profesionales sin experiencia. Mire, yo creo que uno de los grandes retos que tiene el mercado laboral es precisamente eso. Vemos constantemente, tenemos la generación mejor preparada, chavales con dos carreras, con másteres, incluso, ya como no saben irse o no pueden irse a la vía privada, están, incluso, por la vía académica o doctorando porque no ven salida, que la excusa que ponen muchas empresas, efectivamente, incluso la Administración, es que necesitan experiencia. Claro, pero es que la experiencia, el camino se realiza andando.

Y, por tanto, tenemos jóvenes, que lo veo constantemente en mis compañeros, muy preparados, académicamente brillantes, que les falta esa oportunidad, que a lo mejor otras personas en otras épocas sí que la tenían. Por tanto, que ustedes entren por esa vía de formar, capacitar y, sobre todo, buscar la excelencia de esas personas, sobre todo, jóvenes, me parece fantástico.

Y, por último, y para resumir, insisto, quiero felicitarle el trabajo, porque a nivel contable, a nivel académico, inclusive, y a nivel técnico, es excelente, hay que reconocerlo, *(Sona el senyal acústic que indica que s'ha exhaurit el temps d'intervenció.)* Y acabo, señor presidente, muy brevemente..., creo que hay que ser consecuente con los informes que se están realizando y, sobre todo, publicando.

El caso de la DGAIA, el caso del Arnau de Vilanova, por ejemplo, lo recuerdo, para mí, automáticamente, se tendría que haber cerrado ese hospital después de leer lo que se leyó. Y son consecuencias que ustedes no pueden entrar, pero sí que la Generalitat. Y, por tanto, bueno, yo creo que hay que ser consecuente y, sino, el caso, pues, evidentemente, lo que se está viendo es que su trabajo es completamente estéril.

Muchas gracias.

El president

Moltes gràcies, diputat. Tot seguit, en nom del Grup Parlamentari dels Comuns, té la paraula la diputada Núria Lozano Montoya, quan vostè vulgui.

Núria Lozano Montoya

Sí, gràcies, president. Gràcies al síndic major per la presentació de la Memòria, però, sobretot, a l'equip de la Sindicatura per la tasca i els esforços esmerçats en aquesta comissió, per raons òbvies, coneguem de primera mà la tasca que vostès desenvolupen. I és una tasca molt útil, no només pel que suposa de fiscalització econòmica de la gestió pública, sinó també per permetre, fins i tot, un coneixement molt més profund del funcionament de les nostres administracions públiques i també, perquè no dir-ho, de les deficiències, també dels encerts en la gestió dels serveis públics a Catalunya.

Una tasca en la que és clau la neutralitat de la institució, l'orientació constructiva i propositiva, el prestigi, també, del que la institució ha estat una garantia durant aquests quaranta anys i, fins i tot, ultrapassant el que són estrictament conclusions, sempre molt ben fonamentades, per formular recomanacions molt útils i assenyades per tots.

Nosaltres compartim la importància de la formació que vostès destacaven a la Memòria, per un millor desenvolupament de la tasca i les funcions, i agraïm els esforços per estar sempre al dia de qualsevol innovació que pugui haver, molt particularment en temes com la ciberseguretat, que cada cop estan cridats a tenir una importància més gran.

I en aquest sentit, ens sembla un encert aquesta idea que vostè ens traslladava, de procedir a la incorporació de persones llicenciades universitàries, encara sense experiència professional, però amb una bona qualificació acadèmica, amb aquesta capacitat des de la pròpia institució, que, per tant, amb aquestes incorporacions, de ben segur, ens permetrà incrementar l'eficàcia i l'eficiència donat que té en el seu potencial humà l'eina principal pel compliment del pla estratègic i els plans anuals.

I, miri, una breu referència a la composició de la Sindicatura en termes de gènere. Jo em permetré celebrar aquesta composició, que podria haver obeït a criteris de discriminació positiva lícits, per fer possible la igualtat, però que, de ben segur, el que obeeix és a la capacitat i balanç de treball de totes les components, també de les dones, així que no sembla una bona política acomiadar persones que desenvolupen una tasca tan positiva. Treure de circulació –si em permeten l'expressió–, persones que demostrin la seva vàlua professional d'aquesta manera, sembla una bajanada de proporcions difícilment calibrables.

I acabo amb una última qüestió. Malgrat que el Síndic Major, que no disposa ben bé de política comunicativa, no és el primer cop que m'ho senten dir, a nosaltres ens sembla un encert l'esforç per augmentar l'accessibilitat als continguts dels informes, tant amb l'edició de tríptics, com la difusió de vídeos, o també la publicació d'infografies que fan periòdicament, no per no llegir els informes, els puc assegurar que es llegim i molt atentament, però sí, en qualsevol cas per fer més accessible la seva tasca al conjunt de la població.

Moltes gràcies.

El president

Moltes gràcies, diputada. No havent-hi cap representant del Grup Parlamentari de la Candidatura d'Unitat Popular – Defensem la Terra i cap representant del Grup

Parlamentari del Grup Mixt, és el torn del Grup Parlamentari Socialistes i Units per Avançar i té la paraula el diputat Guillem Sanchez Prat, quan vostè vulgui.

Guillem Sánchez Prat

Gràcies, president. Gràcies, síndic per la seva explicació. En primer lloc, s'ha de destacar que el 2024 ha marcat el 40è aniversari de la Sindicatura, tal com destacava el senyor Giró, institució indispensable en l'ecosistema de control i millora del conjunt de les administracions públiques de Catalunya. És indispensable per la funció fiscalitzadora en tota la seva amplitud de les polítiques públiques de la Generalitat de Catalunya, així com de les universitats, diputacions i ens locals i organismes dependents.

I ara faré una reflexió més global. Ens trobem en un món ple de reptes globals, que transcendeixen les nostres fronteres. La presidència de Trump ha estat un cíclic frenètic, ha esquarterat l'ordre internacional i econòmic construït després de la Segona Guerra Mundial. També està tensant perillosament les regles i les institucions polítiques que conformen la democràcia liberal dels Estats Units. Però, més enllà del representant de la internacional reaccionària local, estem assistint a una pugna colossal entre les superpotències nord-americana i asiàtica, és a dir, entre els Estats Units i la Xina. I aquesta pugna és per definició el nou paradigma, del nou esquema conceptual estratègic, que ha de definir el que queda de la primera meitat de segle.

I Europa és la solució. I avui, precisament, es compleixen quaranta anys de la signatura del Tractat d'Adhesió a les Comunitats Europees, quaranta anys de democràcia, prosperitat i llibertat. Un espai de 450 milions d'europaus units en la diversitat. I ara Europa ha d'assumir la seva autonomia, la seva responsabilitat i les seves capacitats, que són moltíssimes, i les projecti en polítiques efectives, que les reforci com a actor protagonista polític i econòmic global. I precisament sent més Europa és com afrontem els reptes. A Europa, les persones disposen majoritàriament de cobertura sanitària universal, tinguin la renda que tinguin.

A Europa, les persones, després d'una vida de treball poden afrontar la jubilació amb garanties de benestar. A Europa, les persones que la vida els depara una batzegada

inesperada, tenen una xarxa de protecció social que els proporciona una segona oportunitat.

En definitiva, a Europa les polítiques públiques, socialdemòcrates generen benestar. I la Sindicatura de Comptes observa i recomana com millorar les polítiques públiques catalanes, en totes les seves dimensions i amb tots els seus defectes i virtuts. I ho fa sense fer soroll, perquè quan es fa soroll no es treballa, i sobretot quan es treballa no es fa soroll, tal i com va dir el molt honorable president Illa en la presa de possessió del síndic major ara fa uns mesos.

Aquest Govern vol generar prosperitat i compartir aquesta prosperitat. Vol que aquesta prosperitat arribi a tots els racons de Catalunya i socialment que no quedi concentrada en unes poques classes o parts de la societat, d'aquí la importància de les polítiques públiques.

La sanitat consumeix pràcticament la meitat dels recursos del pressupost de la Generalitat. Cal reformar la sanitat per garantir una prestació sanitària d'excel·lència com la que tenim a Catalunya i els informes de la Sindicatura ajuden a millorar la prestació sanitària a Catalunya.

Els serveis socials també han de ser reformats per adaptar-nos a les noves circumstàncies, així com l'educació i la seguretat. I els informes de la Sindicatura observen i recomanen com fer-ho.

I acabo. Segurament cometrem errors, cadascú en els seus àmbits i en la seva autonomia. Farem coses que esdevinguin observables i recomanables per la Sindicatura, però tindrem la Sindicatura, tindrem la institució, tindrem el rigor i l'expertesa dels auditors públics, perquè ens ho exposin tan cruament com ho considerin.

Davant dels discursos populistes i de la por, i avui també masclistes, més confiança en les institucions democràtiques, més confiança en les polítiques públiques, i més confiança en la fiscalització de les polítiques públiques.

Gràcies, senyor president.

El president

Moltes gràcies. Tot seguit és novament el torn del síndic major, Miquel Salazar Canalda, quan vostè vulgui.

El síndic Major (Miquel Salazar Canalda)

Bé, a més, els meus col·legues m'han fet molts whatsapps per respondre les coses que la meva memòria no hagués arribat. Intentaré respondre i fer algun comentari més. Primer, tot això que hem explicat i que hem fet, i que agraeixo que hagin copsat també és perquè hi ha un ple que funciona, i que li haig d'agrair que funcioni i que un òrgan col·legiat no és fàcil. I per tant, això és important per nosaltres. I que consti que això ho graven i que el secretari en prendrà nota, l'agraïment i la constatació que, perquè una institució com la nostra funcioni, el Ple ha de funcionar, és clau. Si el Ple no va, la resta es deteriora. És com els països, com les empreses, si la direcció no..., tot va malament. I per tant, això és important.

Eines a implementar que em deia i que li agraeixo, diputat Salvadó. or. Nosaltres ara, l'eina que més ens preocupa i ens interessa, com a tothom, és què fem amb la IA. La IA és una eina molt important per l'auditoria, molt important. Molt important per treballar bases de dades, i estem molt posats en veure..., però també estem molt posats en un element, sense ser porucs, a no fer cap pas en fals. És a dir, no volem tenir por, però al mateix temps tampoc volem equivocar-nos i la IA també té una sèrie de derivades, que hem d'anar amb compte a l'hora d'aplicar-la.

I hi ha un equip de gent, internament, que està treballant i que està compartint aquest tema i que, en breu, tindrem aplicacions d'administració d'intel·ligència artificial, i que farem servir per..., i que ara ho estem parlant amb el CTTI, amb l'Agència de Ciberseguretat de Catalunya, per veure quina és la millor manera. I això probablement és el repte que tenim ara sobre la taula més de dir, quines eines ens calen? Doncs aquesta, ens cal perquè si aquesta eina existeix, el que no podem és obviar-la. De totes maneres, li agraeixo l'ofertament i jo crec que també al Parlament li aniria bé fer una utilització de la intel·ligència artificial. Hi ha molts elements.

Les traduccions que fem, per posar un exemple, les traduccions que fem dels nostres informes al castellà, per enviar-los al Tribunal de Cuentas, es fan amb una aplicació d'IA. Molt simple, però és una IA. I després les nostres administratius el revisen.

El Pla Estratègic sí que hi ha temes que estan...

Fitxer 11

pendents. Per exemple, aquest que jo explicava, de treballar un nou format d'informe, no l'hem acabat. Aquest és un. Me n'han dit més. Si vol després li faré una..., dissenyar informes d'auditoria i sistemes d'informació. Aquest també el tenim pendent. Un manual d'auditoria per sistemes d'informació. El tema de les edicions. El manual d'estil de redacció. Estem també amb un manual d'estil de redacció, que també és un altre repte que tenim. Ja no és com presentem l'informe, sinó com redactem, que també és un altre tema. Estructura, llenguatge, ús de xifres, quadres i gràfics.

Hi ha algú que ens diu a vegades dintre la casa, que tenim la casa massa potes amunt. A mi m'agrada. S'ha de sacsejar les organitzacions. Les organitzacions aturades no ho sé, no porten enlloc. I el Ple ho segueix i ho recolza.

Efectivament, l'any passat vam celebrar els quaranta anys. Ho vam fer amb un acte aquí, li vam agrair..., en presència de la presidenta del Parlament, la senyora Erra, que ens va acollir, cuidar i acompanyar molt bé, i la veritat és que és d'agraciar i fer-ho en aquesta casa, que és també la nostra casa. I vam fer una celebració, probablement molt discreta, però una mica seguint aquesta tònica, que creiem que ha de tenir la Sindicatura.

Més coses. Tresoreria. Sí que tenim un excés de tresoreria. És històric. L'hem anat acumulant. Pot tenir dues sortides. Una sortida que ja la té, que és finançar aquests increments que anem fent ordenadament. Aquest any hem fet un increment i hem fet unes modificacions pressupostàries, per atendre aquests nous increments de plantilla, i ja l'hem fet amb càrrega aquesta tresoreria. Per tant, ara ja no són 13 milions sinó que són 13 menys ics. No li dic la ics, no perquè no l'hi vulgui dir, sinó perquè li diria mentida perquè no me'n recordo gaire si són 1.100.000, 1.700.000 o 1.500.000, però sí.

També aquesta tresoreria, en un moment determinat es va plantejar la hipòtesi, però està en aquest moment a l'aire, que servís per finançar un edifici de propietat. Però això és a l'aire. No..., ni l'estem buscant, i la solució que ens cal..., i jo entenc que qui s'encarrega del patrimoni de les institucions és la Direcció General de Patrimoni,

que per tant ja ens avisaran, i nosaltres no hem de fer res. Però sí que aquest excés de tresoreria ens està servint per finançar aquests nous reptes que tenim.

Dones i homes. Dones i homes del cap dret, eh?, una cançó de quan era petit, «*Principio de mérito i capacidad.*», que ho diu la Constitució, *nada más*, d'acord? Si les senyores són més estudioses, doncs reflexioni (*Fortes rialles. Forta remor de veus.*) No, ja està, només dir, d'acord? Ja està, no crec que hagi d'entrar més, no?, ja està. I molt contents.

Un tema important que apuntava vostè. És cert que fem pocs informes i que poden ser molt cars, si fem aquesta regla de tres que vostè ha fet. Però fixi's, que els nostres informes són informes de referència. Per això porten moltes hores. M'apuntava una de les companyes i em deia, per exemple, hem fet l'informe de l'Hospital de l'Arnau de Vilanova, de Lleida, l'informe d'urgències. Està servint de referència als altres hospitals per fer canvis al seu sistema. Per tant, no és només, no són informes que és..., és a dir, ja sé que el fàcil, en la nostra activitat és dir, pensem en l'auditoria comptable prescrita, la que et marca la llei que has de fer, anualment, per tancar els comptes de la teva organització.

No, no estem parlant d'aquest, l'auditoria pública té moltes coses molt bones, que les copia de la privada i d'allà ve, però també hi ha uns elements que són molt importants, que s'han anat desenvolupant en el decurs dels anys. Els òrgans de control, els tribunals de *cuentas*, el que sigui, la GAO o el que sigui, i és aquesta singularitat del nostre treball. Nosaltres fem una cosa que pot servir per l'Arnau de Vilanova, però que també té la vocació de servir per la resta. Quan nosaltres estem fent una auditoria de contractació en obra pública, li estem dient a aquell, i això en el sector local passa molt. El sector local i els síndics de local els hi podrien explicar més abastament.

Jo també he portat un departament local un període de la meua vida com a síndic. Quan tu fas un informe sobre gestió..., miri, li posaré un exemple, gestió d'aigües, és un tema que ens ocupa i ens preocupa, perquè ens agrada molt, creiem que és un tema molt important des del punt de vista del sector local. Quan fem un informe sobre la gestió d'aigües del sector local, saben que l'aigua es pot fer amb gestió directa,

amb concessió, la gestió d'aigua en baixa, estem parlant ara, aquest informe és una referència per molts ajuntaments, no només pel que li hem fet.

Quan estem parlant del consorci d'aigües de..., punts suspensius, aquest informe no només és per aquell consorci. Evidentment que el primer propòsit que nosaltres tenim sempre és, que és un informe de fiscalització d'aquell ens, però també fa de referència, igual que l'Arnau està fent de referència a tots els hospitals en matèria d'urgències. I això sí que naltros..., per això també quan fem aquell informe hi posem moltes hores, perquè volem que també sigui de referència per altres.

Més coses..., i per tant, podríem dir que els nostres informes tenen un paper d'informe mirall, és a dir, els administradors públics són molt lectors dels nostres informes, a la local ho veus molt. Ja he vist que heu tret aquest informe, per què? No perquè..., i no és important per l'ajuntament d'aquell municipi, no, no, és important per la resta i, per tant, és important que moltes vegades anem a mirar un tema, però molts es posen en referència.

A la senyora Lozano, jo crec, ja ho sé que se'ls miren, nosaltres ho notem, no..., perdoni, eh?, si és un, però ja es nota. *(Veus de fons.)* No, no, ja es nota, no, no, només faltaria. No, no, que ja ho notem que se'ls miren bé.

I per acabar, volia fer un comentari sobre el diputat que ha iniciat les intervencions, Jaume Giró. Sí que ens preocupa el nostre paper, ens preocupa perquè no volem..., a veure, nosaltres la nostra feina no és estar en el focus mediàtic, ni volem ni hem d'estar-hi, eh? Nosaltres hem de fer la feina, disposar-la on l'hem de disposar, que és en el Parlament, explicar-ho el millor possible, que aquest sí que és el nostre repte des d'un punt de vista de política de comunicació, i això hi estem, i hem fet canvis i en farem més. I com més ben explicats estiguin, millor per vostès, per nosaltres, pels administradors públics, els han d'entendre, perquè també són per ells i per la població, òbviament.

I, per tant, nosaltres no tenim ni vocació, ni cap intenció de jugar a això déu nos..., i ens equivocaríem molt. I jo també crec, com l'Acemoglu, que les institucions tenen un paper.

Moltes gràcies.

El president.

Moltes gràcies a vostè.

El síndic Major (Miquel Salazar Canalda)

Crec que he respost tothom, si no..., si hi ha algun dubte, doncs evidentment a la seva disposició.

El president

Moltes gràcies a vostè, síndic major, i a la síndica Tarrach, que ens ha presentat el primer informe.

Finalment, saben –per acabar la comissió–, que la Mesa ha de fixar un termini per presentar propostes de resolució subseqüents al debat de l'Informe de fiscalització del punt número 1 de l'ordre del dia. Atès que avui tan sols hem tingut un informe i que aquest termini és de deu dies hàbils, de manera que fineix el dilluns, dia 30 de juny de 2025, a les deu trenta hores.

Sense més punts a tractar, suspenem la sessió.

Moltes gràcies.

La sessió se suspèn a les...